

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาในหัวข้อเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา” โดยทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 18-21 กุมภาพันธ์ 2552 รวมระยะเวลา 4 วัน กลุ่มประชากรที่ศึกษา จำนวน 109 คน ผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการศึกษาและการอภิปรายผล ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของข้อมูล

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ส่วนที่ 6 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของข้อมูล

การนำเสนอลักษณะทั่วไปของข้อมูลจะนำเสนอโดยใช้การแจกแจงความถี่ อัตราร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ข้อมูลที่นำเสนอประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยภูมิหลัง ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางจิตวิทยา และข้อมูลตัวแปรตาม คือ การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัจจัยภูมิหลัง คือ ภูมิหลังของเด็กและเยาวชน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา การถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ ฐานความผิดปัจจุบัน อาชีพ รายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือน และข้อมูลของบิดา มารดา ผู้ปกครอง ซึ่งได้แก่ สถานภาพของบิดามารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว ผลการศึกษามีปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.1
จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
จำแนกตามอายุรายปี และกลุ่มอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12 ปี	2	1.8
13 ปี	3	2.8
14 ปี	15	13.8
15 ปี	22	20.2
16 ปี	13	11.9
17 ปี	43	39.4
18 ปี	7	6.4
19 ปี	3	2.8
20 ปี	1	0.9
รวม	109	100.0
อายุเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 16.01 ปี S.D. = 1.54		
กลุ่มอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	20	18.3
15 ปีขึ้นไป	89	81.7
รวม	109	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคืออายุ 15 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 และรองลงมาลำดับถัดไป มีอายุ 14 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยมีอายุเฉลี่ย คือ 16.01 ปี เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุ พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 81.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคืออายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 20 คิดเป็นร้อยละ 18.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.2
จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่เคยได้รับการศึกษา	9	8.3
เรียนไม่จบ ป.6	18	16.5
จบ ป.6	41	37.6
สูงกว่า ป.6 แต่ไม่จบ ม.3	28	25.7
จบ ม.3	12	11.0
สูงกว่า ม.3 แต่ไม่จบ ม.6 หรือ ปวช.	1	0.9
รวม	109	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาจบ ป.6 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงกว่า ป.6 แต่ไม่จบ ม.3 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 และรองลงมาลำดับถัดไป มีระดับการศึกษาคือ เรียนไม่จบ ป.6 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.3
จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
จำแนกตามการถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ

การถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่เคย	59	54.1
เคย	50	45.9
1 ครั้ง	30	27.5
2 ครั้ง	8	7.3
3 ครั้ง	4	3.7
4 ครั้ง	4	3.7
5 ครั้ง	2	1.8
6 ครั้ง	1	0.9
10 ครั้ง	1	0.9
รวม	109	100.0
ฐานความผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ*
ลักทรัพย์และวิ่งราว	27	24.7
กรรโชก ริด ชิง และปล้นทรัพย์	8	7.3
รับของโจร	2	1.8
ทำให้เสียทรัพย์	1	0.9
ยาเสพติด	24	22.0
อื่น ๆ	3	2.7

หมายเหตุ: *คิดจากผู้ที่เคยถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ ซึ่งอาจมีฐานความผิด 1 คดี หรือมากกว่า

จากตารางที่ 4.3 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่ไม่เคยถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ เคยถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 และเมื่อพิจารณาเฉพาะผู้ที่เคยถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่เคยถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ 1 ครั้ง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาเคยถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ 2 ครั้ง จำนวน 8

คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 รองลงมาลำดับถัดไปคือ เคยถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ 3 ครั้ง และ 4 ครั้ง จำนวน 4 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 และ 3.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเฉพาะผู้ที่เคยถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า ส่วนใหญ่จะเคยถูกดำเนินคดีความผิดฐานลักทรัพย์และฉ้อโกง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาเป็นความผิดฐานกรรโชก รีดเอาทรัพย์สิน ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 รองลงมาลำดับถัดไป คือ ความผิดฐานรับของโจร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
จำแนกตามฐานความผิดปัจจุบัน

ฐานความผิดปัจจุบัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ*
ลักทรัพย์และฉ้อโกง	58	49.6
กรรโชก รีดเอาทรัพย์สิน ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์	36	30.8
ยักยอก	2	1.7
รับของโจร	8	6.8
ทำให้เสียทรัพย์สิน	9	7.7
บุกรุก	4	3.4
รวม	117	100.0

หมายเหตุ: *รวมผู้ที่กระทำผิดมากกว่า 1 คดี

จากตารางที่ 4.4 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่มีฐานความผิดปัจจุบันคือ ลักทรัพย์และฉ้อโกง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมาคือความผิดฐานกรรโชก รีดเอาทรัพย์สิน ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาลำดับถัดไปคือความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สิน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7

ตารางที่ 4.5
จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับจ้าง	48	44.0
ค้าขาย	10	9.2
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	51	46.8
รวม	109	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาค้าขายไปประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.6
จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	17	15.6
1,001–2,000 บาท	3	2.8
2,001–3,000 บาท	18	16.5
3,001–4,000 บาท	6	5.5
4,001–5,000 บาท	6	5.5
สูงกว่า 5,000 บาท	10	9.2
ไม่มีรายได้ประจำ	49	45.0
รวม	109	100.0

จากตาราง ที่ 4.6 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ประจำ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา มีรายได้ในช่วง 2,001–3,000 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 รองลงมา ลำดับถัดไป มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน

ค่าใช้จ่ายต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	26	23.9
1,001–2,000 บาท	19	17.4
2,001–3,000 บาท	12	11.0
3,001–4,000 บาท	8	7.3
4,001–5,000 บาท	1	0.9
สูงกว่า 5,000 บาท	5	4.6
ไม่มีค่าใช้จ่ายประจำ	38	34.9
รวม	109	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่ไม่มีค่าใช้จ่ายประจำ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 รองลงมา ลำดับถัดไป มีรายได้ในช่วง 1,001–2,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.8
จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา

สถานภาพของบิดามารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	49	45.0
บิดามารดาแยกกันอยู่	10	9.2
บิดามารดาเลิกร้างกัน	30	27.5
บิดาเสียชีวิตแล้ว	10	9.2
มารดาเสียชีวิตแล้ว	6	5.5
บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่	4	3.7
รวม	109	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา มีสถานภาพเลิกร้างกัน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาลำดับถัดไปบิดามารดามีสถานภาพแยกกันอยู่ และบิดาเสียชีวิตแล้ว จำนวน 10 คน และ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.9
จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชน
จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับจ้าง	56	51.4
รัฐวิสาหกิจ	1	0.9
ข้าราชการ	5	4.6
ค้าขาย	15	13.8
ธุรกิจส่วนตัว	7	6.4
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	8	7.3
อื่นๆ	15	13.8
ไม่ทราบ	2	1.8
รวม	109	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 รองลงมาลำดับถัดไปคืออื่นๆ (เสียชีวิต) จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.10
จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
จำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับจ้าง	49	45.0
ข้าราชการ	5	4.6
ค้าขาย	28	25.7
ธุรกิจส่วนตัว	2	1.8
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	11	10.1
อื่นๆ	10	9.2
ไม่ทราบ	4	3.7
รวม	109	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 รองลงมาลำดับถัดไปไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.11
จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ (ร้อยละ*)
รับจ้าง	38	49.4 (34.9)
รัฐวิสาหกิจ	2	2.6 (1.8)
ข้าราชการ	3	3.9 (2.8)
ค้าขาย	17	22.1 (15.6)
ธุรกิจส่วนตัว	2	2.6 (1.8)
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	12	15.6 (11.0)
อื่นๆ	3	3.9 (2.8)
รวม	77	100.0 (70.6)
ไม่เข้าข่าย**	32	29.4
รวม	109	100.0

หมายเหตุ: * รวมผู้ที่ไม่เข้าข่าย

** ไม่เข้าข่าย หมายถึง เด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา และไม่มีผู้ปกครอง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 รองลงมาลำดับถัดไปไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6

ตารางที่ 4.12
จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
จำแนกตามรายได้ครอบครัวต่อเดือน

รายได้ครอบครัวต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	58	53.2
10,001–20,000 บาท	31	28.4
20,001–30,000 บาท	9	8.3
30,001–40,000 บาท	7	6.4
สูงกว่า 50,000 บาท	4	3.7
รวม	109	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ส่วนใหญ่ครอบครัวมีรายได้ครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา มีรายได้อยู่ในช่วง 10,001–20,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 รองลงมา ลำดับถัดไป มีรายได้ในช่วง 20,001–30,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมในชุมชน การคบหาสมาคมกับเพื่อน และความคิดเห็นที่มีต่อสื่อมวลชน ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.13
ระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
ที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ด้านความสัมพันธ์ ภายในครอบครัว	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
1. บิดา/มารดาของท่านติด การพนัน*	63 (57.8)	19 (17.4)	12 (11.0)	8 (7.3)	7 (6.4)	4.13	1.25	ไม่เห็น ด้วย
2. เวลาบิดามารดาหรือคน ในบ้านของท่านมีปาก เสียงกันมักทำร้าย ร่างกายกันเสมอ*	61 (56.0)	16 (14.7)	15 (13.8)	13 (11.9)	4 (3.7)	4.07	1.23	ไม่เห็น ด้วย
3. ท่านคิดว่าบิดามารดา หรือผู้ปกครองเสียใจใน การกระทำของท่าน	52 (47.7)	25 (22.9)	16 (14.7)	9 (8.3)	7 (6.4)	3.97	1.24	เห็นด้วย
4. เมื่อท่านเดือดร้อนพ่อแม่ หรือผู้ปกครองจะ ปกป้องและอยู่ข้างท่าน เสมอ	44 (40.4)	26 (23.9)	25 (22.9)	7 (6.4)	7 (6.4)	3.85	1.21	เห็นด้วย
5. บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองของท่านเลี้ยง ดูท่านโดยใช้เหตุผล	43 (39.4)	24 (22.0)	24 (22.0)	11 (10.1)	7 (6.4)	3.78	1.25	เห็นด้วย
6. ท่านไม่ชอบการอยู่ ร่วมกันกับบิดามารดา หรือผู้ปกครองของท่าน*	42 (38.5)	22 (20.2)	24 (22.0)	9 (8.3)	12 (11.0)	3.67	1.35	ไม่เห็น ด้วย
7. บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองให้อภัยท่าน ในสิ่งที่ท่านทำผิดพลาด	37 (33.9)	24 (22.0)	25 (22.9)	11 (10.1)	12 (11.0)	3.58	1.34	เห็นด้วย

หมายเหตุ: 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด * หมายถึง คำถามเชิงลบ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านความสัมพันธ์ ภายในครอบครัว	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
15. ท่านคิดว่าครอบครัวของท่าน ท่านแม่จะอยู่กันพร้อมหน้า แต่ก็ไม่อบอุ่น	24 (22.0)	22 (21.1)	33 (30.3)	19 (17.4)	10 (9.2)	3.29	1.25	เห็นด้วย ปานกลาง
16. ท่านรู้สึกแปลกแยกโดด เดี่ยวเวลาอยู่บ้าน	20 (18.3)	23 (21.1)	32 (29.4)	21 (19.3)	13 (11.9)	3.15	1.27	เห็นด้วย ปานกลาง
17. บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองมักต่อว่าท่าน ในสิ่งที่ท่านทำผิดพลาด *	12 (11.0)	13 (11.9)	26 (23.9)	34 (31.2)	24 (22.0)	2.59	1.26	เห็นด้วย ปานกลาง
เฉลี่ยรวม						3.53	0.59	เห็นด้วย

หมายเหตุ: 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง
 2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด * หมายถึง คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.53 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เมื่อพิจารณาตามข้อคำถามแล้ว พบว่า โดยส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยว่าบิดา/มารดาของท่านติดการพนั้นมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 รองลงมา ไม่เห็นด้วยว่าเวลาบิดามารดาหรือคนในบ้านของท่านมีปากเสียงกันมักทำร้ายร่างกายกันเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 รองลงมาลำดับถัดไป เห็นด้วยว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองเสียใจในการกระทำของท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 เห็นด้วยว่าเมื่อท่านเดือดร้อนพ่อแม่หรือผู้ปกครองจะปกป้องและอยู่ข้างท่านเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 เห็นด้วยว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านเลี้ยงดูท่านโดยใช้เหตุผล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ไม่เห็นด้วยว่าท่านไม่ชอบการอยู่ร่วมกันกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เห็นด้วยว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อภัยท่านในสิ่งที่ท่านทำผิดพลาด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เห็นด้วยว่าท่านมีความผูกพันกับครอบครัวและญาติพี่น้อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เห็นด้วยว่าท่านรู้สึกว่าคุณใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านรู้สึกว่าคุณทอดทิ้งให้อยู่คนเดียวภายในบ้านอยู่บ่อยครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านมีบิดา/มารดาคอยดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีและให้การอบรมสั่งสอนอยู่เสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เห็นด้วยปานกลางว่าเมื่อเกิดปัญหาขึ้นบิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านจะอยู่ร่วมแก้ไข ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านรู้สึกสบายอกสบายใจเมื่อพ้นประตูบ้าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 เห็นด้วยปานกลางว่าเมื่อท่านจะกระทำในสิ่งที่ผิดท่านจะนึกถึงผลที่เกิดขึ้นกับคนในครอบครัวเป็นอันดับแรก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 เห็นด้วยปานกลางว่าครอบครัวของท่านแม้จะอยู่กันพร้อมหน้าแต่ก็ไม่อบอุ่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านรู้สึกแปลกแยกโดดเดี่ยวเวลาอยู่บ้าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และเห็นด้วยปานกลางว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองมักต่อว่าท่านในสิ่งที่ท่านทำผิดพลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59

ตารางที่ 4.14

ระดับความคิดเห็นด้านภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว
ที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ด้านภาวะเศรษฐกิจ ของครอบครัว	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
1. ท่านมีภาระหนี้สินที่ต้อง รับผิดชอบ*	51 (46.8)	17 (15.6)	24 (22.0)	10 (9.2)	7 (6.4)	3.87	1.28	ไม่เห็น ด้วย
2. ท่านต้องรับภาระ ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน*	39 (35.8)	12 (11.0)	31 (28.4)	15 (13.8)	12 (11.0)	3.47	1.38	เห็นด้วย ปานกลาง
3. บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองของท่านมี ภาระหนี้สินที่ต้อง รับผิดชอบ*	22 (20.2)	18 (16.5)	33 (30.3)	18 (16.5)	18 (16.5)	3.07	1.35	เห็นด้วย ปานกลาง
เฉลี่ยรวม						2.53	1.17	เห็นด้วย ปานกลาง

หมายเหตุ: 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด * หมายถึง คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.53 หมายถึง เห็นด้วยปานกลางว่า ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เมื่อพิจารณาตามข้อคำถามแล้ว พบว่า โดยส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยว่าท่านมีภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 รองลงมา เห็นด้วยปานกลางว่าท่านต้องรับภาระค่าใช้จ่ายภายในบ้าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และเห็นด้วยปานกลางว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านมีภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07

ตารางที่ 4.15

ระดับความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน
ที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ด้านสภาพแวดล้อม ในชุมชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
1. สภาพชุมชนที่ท่านอาศัย มีป้อมการพนัน*	51 (46.8)	12 (11.0)	25 (22.9)	13 (11.9)	8 (7.3)	3.78	1.34	ไม่เห็น ด้วย
2. ท่านกระทำผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์สินในชุมชนที่ท่าน อาศัยอยู่*	44 (40.4)	16 (14.7)	23 (21.1)	16 (14.7)	10 (9.2)	3.62	1.38	ไม่เห็น ด้วย
3. สภาพชุมชนที่ท่านอาศัย อยู่มีผู้เสพและผู้ค้ายา เสพติด*	29 (26.6)	27 (24.8)	29 (26.6)	15 (13.8)	9 (8.3)	3.48	1.25	เห็นด้วย ปานกลาง
4. สภาพชุมชนที่ท่านอาศัย เป็นย่านที่มีความแออัด ยัดเยียด*	30 (27.5)	24 (22.0)	31 (28.4)	14 (12.8)	10 (9.2)	3.46	1.27	เห็นด้วย ปานกลาง

หมายเหตุ: 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด * หมายถึง คำถามเชิงลบ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ด้านสภาพแวดล้อม ในชุมชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
5. ชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มี การแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง กรรมการชุมชนเพื่อดูแล ประสานงานในชุมชน	19 (17.4)	22 (20.2)	36 (33.0)	11 (10.1)	21 (9.2)	3.06	1.34	เห็นด้วย ปานกลาง
6. ท่านจะไม่กระทำผิด เกี่ยวกับทรัพย์สินใน สถานที่มีการรักษา ความปลอดภัยสูง*	24 (22.0)	18 (16.5)	27 (24.8)	20 (18.3)	20 (18.3)	3.06	1.41	เห็นด้วย ปานกลาง
7. สภาพชุมชนที่ท่านอาศัย มีลานกีฬาหรือลาน สวนสาธารณะเพื่อให้ คนในชุมชนได้พักผ่อน หย่อนใจ	15 (13.8)	22 (20.2)	34 (31.2)	20 (18.3)	18 (16.5)	2.96	1.27	เห็นด้วย ปานกลาง
เฉลี่ยรวม						3.37	0.78	เห็นด้วย ปานกลาง

หมายเหตุ: 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด * หมายถึง คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.37 หมายถึง เห็นด้วยปานกลางว่า สภาพแวดล้อมในชุมชนมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เมื่อพิจารณาตามข้อคำถามแล้ว พบว่า โดยส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยว่าสภาพชุมชนที่ท่านอาศัยมีบ่อนการพนันมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 รองลงมา ไม่เห็นด้วยว่าท่านกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 รองลงมาลำดับถัดไป เห็นด้วยปานกลางว่า สภาพชุมชนที่ท่านอาศัยมีผู้เสพยาและผู้ค้ายาเสพติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 เห็นด้วยปานกลางว่า สภาพชุมชนที่ท่านอาศัยเป็นย่านที่มีความแออัดยัดเยียด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เห็นด้วยปานกลาง

ว่าชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มีการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งกรรมการชุมชนเพื่อดูแลประสานงานในชุมชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านจะไม่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในสถานที่ที่มีการรักษาความปลอดภัยสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 และเห็นด้วยปานกลางว่าสภาพชุมชนที่ท่านอาศัยมีลานกีฬาหรือลานสวนสาธารณะเพื่อให้คนในชุมชนได้พักผ่อนหย่อนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96

ตารางที่ 4.16

ระดับความคิดเห็นด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อน
ที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ด้านการคบหาสมาคม กับเพื่อน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
1. ท่านมีเพื่อนที่เล่นการพนัน*	36 (33.0)	29 (26.6)	16 (14.7)	20 (18.3)	8 (7.3)	3.60	1.31	ไม่เห็นด้วย
2. ท่านจะกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร่วมกับเพื่อนเสมอ*	35 (32.1)	16 (14.7)	30 (27.5)	20 (18.3)	8 (7.3)	3.46	1.31	เห็นด้วยปานกลาง
3. เมื่อทำผิดท่านและเพื่อน ๆ จะรู้สึกกลัวที่จะถูกจับและกลัวการถูกลงโทษ	21 (19.3)	34 (31.2)	31 (28.4)	12 (11.0)	11 (10.1)	3.39	1.21	เห็นด้วยปานกลาง
4. ท่านเรียนรู้ทักษะและวิธีการกระทำผิดจากเพื่อน*	25 (22.9)	23 (21.1)	33 (30.3)	15 (13.8)	13 (11.9)	3.29	1.29	เห็นด้วยปานกลาง
5. เพื่อนของท่านมักชวนท่านทำสิ่งผิดกฎหมาย*	27 (24.8)	26 (23.9)	22 (20.2)	16 (14.7)	18 (16.5)	3.26	1.41	เห็นด้วยปานกลาง
6. ท่านมีเพื่อนที่ชอบดื่มสุรา*	23 (21.1)	19 (17.4)	36 (33.0)	16 (14.7)	15 (13.8)	3.17	1.30	เห็นด้วยปานกลาง

หมายเหตุ: 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

* หมายถึง คำถามเชิงลบ

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ด้านการคบหาสมาคม กับเพื่อน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
7. ท่านรู้สึกสบายใจและ เป็นตัวของตัวเองเวลา อยู่กับเพื่อนมากกว่า ผู้ปกครอง*	17 (15.6)	17 (15.6)	47 (43.1)	21 (19.3)	7 (6.4)	3.15	1.10	เห็นด้วย ปานกลาง
8. ท่านมีเพื่อนที่ชอบใช้ยา เสพติด*	22 (20.2)	21 (19.3)	30 (27.5)	22 (20.2)	14 (12.8)	3.14	1.31	เห็นด้วย ปานกลาง
9. เพื่อนที่ท่านคบส่วนใหญ่ เป็นเพื่อนในชุมชน เดียวกัน	16 (14.7)	30 (27.5)	29 (26.6)	14 (12.8)	20 (18.3)	3.07	1.32	เห็นด้วย ปานกลาง
10. ท่านคิดว่าเพื่อนมีส่วนใน การกระทำผิดของท่าน*	19 (17.4)	15 (13.8)	41 (37.6)	20 (18.3)	14 (12.8)	3.05	1.24	เห็นด้วย ปานกลาง
11. เพื่อนของท่านมักชวน เที่ยวกลางคืนหรือสถาน เริงรมย์*	13 (11.9)	16 (14.7)	39 (35.8)	20 (18.3)	21 (19.3)	2.82	1.25	เห็นด้วย ปานกลาง
12. เพื่อนของท่านมักห้าม ปรามเวลาท่านจะ กระทำความผิด	8 (7.3)	19 (17.4)	40 (36.7)	16 (14.7)	26 (23.9)	2.70	1.22	เห็นด้วย ปานกลาง
เฉลี่ยรวม						3.14	0.70	เห็นด้วย ปานกลาง

หมายเหตุ: 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด * หมายถึง คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.14 หมายถึง เห็นด้วยปานกลางว่าการคบหาสมาคมกับเพื่อนมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เมื่อพิจารณาตามข้อคำถามแล้ว พบว่า โดยส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยว่าท่านมีเพื่อนที่เล่นการพนันมีผลต่อการกระทำผิดของเด็ก

และเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 รองลงมา เห็นด้วยปานกลางว่าท่านจะกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร่วมกับเพื่อนเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 รองลงมาลำดับถัดไป เห็นด้วยปานกลางว่าเมื่อท่านทำผิดท่านและเพื่อน ๆ จะรู้สึกกลัวที่จะถูกจับและกลัวการถูกลงโทษ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านเรียนรู้ทักษะและวิธีการกระทำผิดจากเพื่อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 เห็นด้วยปานกลางว่าเพื่อนของท่านมักชวนท่านทำสิ่งผิดกฎหมายมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านมีเพื่อนที่ชอบดื่มสุรา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านรู้สึกสบายใจและเป็นตัวของตัวเองเวลาอยู่กับเพื่อนมากกว่าผู้ปกครอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านมีเพื่อนที่ชอบใช้ยาเสพติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 เห็นด้วยปานกลางว่าเพื่อนที่ท่านคบส่วนใหญ่เป็นเพื่อนในชุมชนเดียวกัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านคิดว่าเพื่อนมีส่วนในการกระทำผิดของท่าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 เห็นด้วยปานกลางว่าเพื่อนของท่านมักชวนเที่ยวกลางคืนหรือสถานเริงรมย์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 และเห็นด้วยปานกลางว่าเพื่อนของท่านมักห้ามปรามเวลาท่านจะกระทำความผิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70

ตารางที่ 4.17
ระดับความคิดเห็นด้านความคิดเห็นที่มีต่อสื่อมวลชน
ที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ด้านความคิดเห็น ที่มีต่อสื่อมวลชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
1. ท่านเรียนรู้ทักษะและ วิธีการกระทำผิดจาก สื่อมวลชน*	28 (25.7)	28 (25.7)	30 (27.5)	20 (18.3)	3 (2.8)	3.53	1.14	ไม่เห็น ด้วย
2. ท่านคิดว่าอิทธิพลของ สื่อมวลชนมีผลต่อ พฤติกรรมของท่าน*	26 (23.9)	21 (19.3)	42 (37.5)	18 (16.5)	2 (1.8)	3.47	1.08	เห็นด้วย ปานกลาง
3. ท่านคิดว่าสื่อที่นำเสนอ การยกย่องบุคคลมี ฐานะว่าเป็นที่ยอมรับ ของคนในสังคม มีส่วน ทำให้ท่านกระทำผิด*	23 (21.1)	23 (21.1)	40 (36.7)	17 (15.6)	6 (5.5)	3.37	1.14	เห็นด้วย ปานกลาง
4. ท่านเคยดูภาพยนตร์ หรือละครที่นำเสนอถึง ผู้กระทำผิดในลักษณะ ที่เป็นผู้ได้รับความเห็น ใจหรือยกย่อง*	16 (14.7)	17 (15.6)	52 (47.7)	16 (14.7)	8 (7.3)	3.16	1.08	เห็นด้วย ปานกลาง
เฉลี่ยรวม						2.76	0.92	เห็นด้วย ปานกลาง

หมายเหตุ: 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด * หมายถึง คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านความคิดเห็นที่มีต่อสื่อมวลชนที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.76 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางว่าสื่อมวลชนมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเมื่อพิจารณาตามข้อคำถามแล้ว พบว่า โดยส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยว่าท่านเรียนรู้ทักษะและวิธีการกระทำผิดจากสื่อมวลชนมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 รองลงมา เห็นด้วยปานกลางว่าอิทธิพลของสื่อมวลชนมีผลต่อพฤติกรรมของท่าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 รองลงมาลำดับถัดไปเห็นด้วยปานกลางว่าสื่อที่นำเสนอการยกย่องบุคคลมีฐานะว่าเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมมีส่วนทำให้ท่านกระทำผิด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และเห็นด้วยปานกลางว่าท่านเคยดูภาพยนตร์หรือละครที่นำเสนอถึงผู้กระทำผิดในลักษณะที่เป็นผู้ได้รับความเห็นใจหรือยกย่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16

ปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.18
ระดับความคิดเห็นด้านการเรียนรู้ที่มีผลต่อการกระทำผิด
ของเด็กและเยาวชน

ด้านการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	5	4	3	2	1			
1. ก่อนท่านถูกจับกุม ท่านเคยมีประสบการณ์การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมาก่อน*	36 (33.0)	17 (15.6)	33 (30.3)	17 (15.6)	6 (5.5)	3.55	1.25	ไม่เห็นด้วย
2. เมื่อท่านเห็นทรัพย์สินของผู้อื่น ท่านมีความรู้สึกอยากได้มาครอบครอง*	31 (28.4)	25 (22.9)	28 (25.7)	20 (18.3)	5 (4.6)	3.52	1.21	ไม่เห็นด้วย
3. ท่านเคยมีประสบการณ์ในการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมาก่อน*	26 (23.9)	27 (24.8)	33 (30.3)	12 (11.0)	11 (10.1)	3.41	1.25	เห็นด้วยปานกลาง
4. ท่านเรียนรู้เทคนิคและวิธีการกระทำผิดจากคนใกล้ชิด	28 (25.7)	20 (18.3)	37 (33.9)	13 (11.9)	11 (10.1)	3.38	1.27	เห็นด้วยปานกลาง
เฉลี่ยรวม						2.63	1.06	เห็นด้วยปานกลาง

หมายเหตุ: 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด * หมายถึง คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านการเรียนรู้ที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.63 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางว่า การเรียนรู้มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เมื่อพิจารณาตามข้อคำถามแล้ว พบว่า โดยส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยว่าก่อนท่านถูกจับกุม ท่านเคยมีประสบการณ์การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมาก่อนมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 รองลงมา

ไม่เห็นด้วยว่าเมื่อท่านเห็นทรัพย์สินของผู้อื่น ท่านมีความรู้สึกอยากได้มาครอบครอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 รองลงมาลำดับถัดไป เห็นด้วยปานกลางว่าท่านเคยมีประสบการณ์ในการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมาก่อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 และเห็นด้วยปานกลางว่าท่านเรียนรู้เทคนิคและวิธีการกระทำผิดจากคนใกล้ชิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38

ตารางที่ 4.19

ระดับความคิดเห็นด้านบุคลิกภาพที่มีผลต่อการกระทำผิด
ของเด็กและเยาวชน

ด้านบุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
1. ท่านชอบดื่มสุราและใช้ยาเสพติด*	35 (32.1)	21 (19.3)	29 (26.6)	14 (12.8)	10 (9.2)	3.52	1.31	ไม่เห็นด้วย
2. ท่านชอบการที่ได้อยู่คนเดียวและไม่ชอบเข้าสังคม*	24 (22.0)	23 (21.1)	37 (33.9)	18 (16.5)	7 (6.4)	3.36	1.18	เห็นด้วยปานกลาง
3. ท่านรู้สึกละอายหากท่านกระทำผิด	22 (20.2)	28 (25.7)	36 (33.0)	10 (9.2)	13 (11.9)	3.33	1.24	เห็นด้วยปานกลาง
4. เวลาที่ท่านจะเริ่มทำงานท่านมักวางแผนไว้ล่วงหน้าเสมอ	11 (10.1)	22 (20.2)	41 (37.6)	21 (19.3)	14 (12.8)	2.95	1.15	เห็นด้วยปานกลาง
5. ท่านชอบเที่ยวเตร่ยามค่ำคืน*	16 (14.7)	18 (16.5)	34 (31.2)	26 (23.9)	15 (13.8)	2.94	1.25	เห็นด้วยปานกลาง
6. ท่านชอบใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือย*	12 (11.0)	24 (22.0)	31 (28.4)	27 (24.8)	15 (13.8)	2.92	1.21	เห็นด้วยปานกลาง
7. ท่านรู้สึกภาคภูมิใจและมั่นใจในความสามารถของตนเอง	10 (9.2)	26 (23.9)	36 (33.0)	17 (15.6)	20 (18.3)	2.90	1.22	เห็นด้วยปานกลาง

หมายเหตุ: 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด * หมายถึง คำถามเชิงลบ

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ด้านบุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	5	4	3	2	1			
8. ท่านชอบอยู่บ้านมากกว่าออกไปเที่ยวข้างนอก	7 (6.4)	23 (21.1)	39 (35.8)	26 (23.9)	14 (12.8)	2.84	1.10	เห็นด้วยปานกลาง
เฉลี่ยรวม						3.05	0.53	เห็นด้วยปานกลาง

หมายเหตุ: 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง
 2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด * หมายถึง คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านบุคลิกภาพที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.05 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางว่าบุคลิกภาพมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เมื่อพิจารณาตามข้อคำถามแล้ว พบว่าโดยส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยว่าท่านชอบดื่มสุราและใช้ยาเสพติดมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 รองลงมา เห็นด้วยปานกลางว่าท่านชอบการที่ได้อยู่คนเดียวและไม่ชอบเข้าสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 รองลงมาลำดับถัดไป เห็นด้วยปานกลางว่าท่านรู้สึกละอายหากท่านกระทำผิด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 เห็นด้วยปานกลางว่าเวลาที่ท่านจะเริ่มทำงานท่านมักวางแผนไว้ล่วงหน้าเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านชอบเที่ยวเตร่ยามค่ำคืน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านชอบใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านรู้สึกภาคภูมิใจและมั่นใจในความสามารถของตนเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 และเห็นด้วยปานกลางว่าท่านชอบอยู่บ้านมากกว่าออกไปเที่ยวข้างนอก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84

ตารางที่ 4.20
ระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมที่มีผลต่อการกระทำผิด
ของเด็กและเยาวชน

ด้านค่านิยม	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	5	4	3	2	1			
1. ท่านคิดว่าสังคมยกย่องคนดีมากกว่าคนรวย	20 (18.3)	28 (25.7)	35 (32.1)	16 (14.7)	10 (9.2)	3.29	1.20	เห็นด้วยปานกลาง
2. ท่านคิดว่าหากท่านทำงานหนัก ท่านจะได้เงินมาก	13 (11.9)	31 (28.4)	42 (38.5)	13 (11.9)	10 (9.2)	3.22	1.10	เห็นด้วยปานกลาง
3. ท่านรู้สึกภาคภูมิใจหากท่านมีทรัพย์สินเงินทองมากกว่าเพื่อน ๆ*	12 (11.0)	30 (27.5)	37 (33.9)	23 (21.1)	7 (6.4)	3.16	1.08	เห็นด้วยปานกลาง
4. ท่านรู้สึกอึดอัดในการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในสังคม*	15 (13.8)	18 (16.5)	48 (44.0)	9 (8.3)	19 (17.4)	3.01	1.23	เห็นด้วยปานกลาง
5. ท่านเชื่อว่าปัจจัยที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตที่สุดคือทรัพย์สินเงินทอง*	13 (11.9)	20 (18.3)	44 (40.4)	16 (14.7)	16 (14.7)	2.98	1.19	เห็นด้วยปานกลาง
6. ท่านคิดว่ากฎหมายในปัจจุบันไม่มีความยุติธรรมกับคนยากจนในสังคม*	14 (12.8)	15 (13.8)	44 (40.4)	21 (19.3)	15 (13.8)	2.93	1.18	เห็นด้วยปานกลาง
เฉลี่ยรวม						3.06	0.64	เห็นด้วยปานกลาง

หมายเหตุ: 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด * หมายถึง คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.06 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางว่าค่านิยมมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เมื่อพิจารณาตามข้อคำถามแล้ว พบว่า โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลางว่าท่านคิดว่าสังคมยกย่องคนดีมากกว่าคนรวยมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 รองลงมา เห็นด้วยปานกลางว่าหากท่านทำงานหนัก ท่านจะได้เงินมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 รองลงมาลำดับถัดไป เห็นด้วยปานกลางว่าท่านรู้สึกภาคภูมิใจหากท่านมีทรัพย์สินเงินทองมากกว่าเพื่อน ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านรู้สึกอึดอัดในการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 เห็นด้วยปานกลางว่าท่านเชื่อว่าปัจจัยที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตที่สุดคือทรัพย์สินเงินทอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และเห็นด้วยปานกลางว่ากฎหมายในปัจจุบันไม่มีความยุติธรรมกับคนยากจนในสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93

ตารางที่ 4.21

ระดับความคิดเห็นด้านลักษณะการกระทำผิดที่มีผลต่อการกระทำผิด
ของเด็กและเยาวชน

ด้านลักษณะการกระทำผิด	ระดับความคิดเห็น			$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่			
1. ท่านกระทำผิดร่วมกับผู้อื่น	68 (62.4)	15 (13.8)	26 (23.9)	2.39	0.85	ใช่
2. ก่อนท่านกระทำความผิดท่านมีการคิดวางแผนไว้ก่อน	37 (33.9)	32 (29.4)	40 (36.7)	1.97	0.84	ไม่ใช่
3. ท่านเป็นลูกน้อง/ผู้ตามผู้อื่นในการกระทำผิด	29 (26.6)	31 (28.4)	49 (45.0)	1.82	0.85	ไม่ใช่
4. ท่านกระทำผิดเพียงผู้เดียว	34 (31.2)	15 (13.8)	60 (55.0)	1.76	0.90	ไม่ใช่
5. ท่านเป็นตัวการ/ผู้นำ/ชักชวนให้ผู้อื่นกระทำผิดตามท่าน	14 (12.8)	32 (29.4)	63 (57.8)	1.55	0.71	ไม่ใช่
6. ท่านใช้อำนาจในการกระทำความผิด	17 (15.6)	13 (11.9)	79 (72.5)	1.43	0.75	ไม่ใช่

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีกระทําผิดร่วมกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 รองลงมา ก่อนทํานกกระทําความผิดไม่มีการคิดวางแผนไว้ก่อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.97 รองลงมาลำดับถัดไป ไม่ได้เป็นลูกน้อง/ผู้ตามผู้อื่นในการกระทําผิด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.82 กลุ่มตัวอย่างไม่ได้กระทําผิดเพียงผู้เดียว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.76 และไม่ได้เป็นตัวการ/ผู้นำ/ชักชวนให้ผู้อื่นกระทําผิดตามทําน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.55 และสุดท้ายไม่ได้ใช้อาวุธในการกระทําผิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.43

ตารางที่ 4.22

ระดับความคิดเห็นด้านสาเหตุในการกระทําความผิด
ที่มีผลต่อการกระทําผิดของเด็กและเยาวชน

ด้านสาเหตุในการ กระทําความผิด	ระดับความคิดเห็น			$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่			
1. ทํานกกระทําผิดเพราะ รู้เท่าไม่การณ	53 (48.6)	35 (32.1)	21 (19.3)	2.29	0.77	ใช่
2. ทํานกกระทําผิดเพราะ ต้องการทรัพย์สินไปใช้ ในการเที่ยวเล่น	52 (47.7)	28 (25.7)	29 (26.6)	2.21	0.84	ใช่
3. ทํานกกระทําผิดเพราะ ต้องการทรัพย์สินไป ช่วยเหลือครอบครัว	36 (33.0)	25 (22.9)	48 (44.0)	1.89	0.87	ไม่ใช่
4. ทํานกกระทําผิดเพราะ ต้องการทรัพย์สิน อยากรวย	28 (25.7)	25 (22.9)	56 (51.4)	1.74	0.84	ไม่ใช่
5. ทํานกกระทําผิดเพราะ ความทําทาย สนุก ตื่นเต้น	19 (17.4)	33 (30.3)	57 (52.3)	1.65	0.76	ไม่ใช่
6. ทํานกกระทําผิดเพราะ ต้องการทรัพย์สินไปซื้อ ยาเสพติด	20 (18.3)	16 (14.7)	76 (67.0)	1.51	0.79	ไม่ใช่

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ด้านสาเหตุในการ กระทำความผิด	ระดับความคิดเห็น			$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่			
7. ท่านกระทำความผิดเพราะทำ ตามข่าวอาชญากรรมที่ นำเสนอตามสื่อต่าง ๆ	16 (14.7)	23 (21.1)	70 (64.2)	1.50	0.74	ไม่ใช่
8. ท่านกระทำความผิดเพราะ ต้องการให้เพื่อนยอมรับ	15 (13.8)	23 (21.1)	71 (65.1)	1.49	0.73	ไม่ใช่
9. ท่านกระทำความผิดเพราะ ต้องการเรียกร้องความ สนใจ	10 (9.2)	22 (20.2)	77 (70.6)	1.39	0.65	ไม่ใช่

จากตารางที่ 4.22 พบว่า โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างกระทำความผิดเพราะ
รู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 รองลงมากระทำความผิดเพราะต้องการทรัพย์สินไปใช้ในการ
เที่ยวเล่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 รองลงมาลำดับถัดไป กลุ่มตัวอย่างไม่ได้กระทำความผิดเพราะต้องการ
ทรัพย์สินไปช่วยเหลือครอบครัว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.89 ไม่ได้กระทำความผิดเพราะต้องการทรัพย์สิน
อยากรวย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.74 ไม่ได้กระทำความผิดเพราะความท้าทาย สนุกตื่นเต้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ
1.65 ไม่ได้กระทำความผิดเพราะต้องการทรัพย์สินไปซื้อยาเสพติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 ไม่ได้กระทำ
ผิดเพราะทำตามข่าวอาชญากรรมที่นำเสนอตามสื่อต่าง ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 และ ไม่ได้กระทำ
ผิดเพราะต้องการให้เพื่อนยอมรับ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.49 และสุดท้ายไม่ได้กระทำความผิดเพราะ
ต้องการเรียกร้องความสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.39

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ใช้การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม คือ การกระทำความผิดเกี่ยวกับ
ของเด็กและเยาวชน และตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยภูมิหลัง ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทาง
จิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กันมากหรือน้อยเพียงใด ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ที่มีค่าสหสัมพันธ์ค่อนข้างสูง ได้แก่ ลักษณะของการกระทำผิด (X3) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.596 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (X10) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.331 ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว (X11) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.277 สภาพแวดล้อมภายในชุมชน (X12) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.383 การคบเพื่อน (X13) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.454 ความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน (X14) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.565 การเรียนรู้ (X15) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.547 บุคลิกภาพ (X16) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.326 และค่านิยม (X17) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.413 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนตัวแปรอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่อเดือน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ครอบครัวต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด เกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน

การศึกษาในส่วนนี้จะทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดต่อทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way Analysis of Variance: ANOVA) ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ คือ ตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะของการกระทำผิด อาชีพ รายได้ต่อเดือน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ครอบครัวต่อเดือน ตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมภายในชุมชน การคบเพื่อน และความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน ตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม ส่วนตัวแปรตาม คือ การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.24

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอายุ

อายุ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ต่ำกว่า 15 ปี	2.34	0.46
15 ปีขึ้นไป	2.24	0.42

จากตารางที่ 4.24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 รองลงมาคืออายุ 15 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.25

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิด
เกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1	0.183	0.183	1.024	0.314
ภายในกลุ่ม	107	19.172	0.179		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอายุ พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกันตามอายุ

ตารางที่ 4.26

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ไม่เคยได้รับการศึกษา	2.05	0.50
เรียนไม่จบ ป.6	2.28	0.33
จบ ป.6	2.35	0.40
สูงกว่า ป.6 แต่ไม่จบ ม.3	2.27	0.40
จบ ม.3	2.04	0.56
สูงกว่า ม.3 แต่ไม่จบ ม.6/ปวช.	2.33	-

จากตารางที่ 4.26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาจบ ป.6 มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 รองลงมาคือผู้ที่จบสูงกว่า ม.3 แต่ไม่จบ ม.6/ ปวช. มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 รองลงมาลำดับถัด ๆ ไปคือผู้ที่เรียนไม่จบ ป.6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 ผู้ที่สูงกว่า ป.6 แต่ไม่จบ ม.6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 ผู้ที่ไม่เคยได้รับการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.05 และผู้ที่จบ ม.3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.27

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	5	1.321	0.264	1.509	0.193
ภายในกลุ่ม	103	18.034	0.175		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกันตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.28

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตาม
ลักษณะของการกระทำผิด

ลักษณะของการกระทำผิด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ไม่ใช่	1.80	0.21
ใช่	2.43	0.19

จากตารางที่ 4.28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยว่าลักษณะของการกระทำผิด มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 รองลงมาคือกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.80 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการทดสอบค่าที (T-test) จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.29

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนกับลักษณะของการกระทำผิด

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน (S.D.)	t	P
ไม่ใช่	43	1.80	0.21	-16.105	0.000
ใช่	66	2.43	0.19		

จากตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนกับลักษณะของการกระทำผิด โดยการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คำนวณหาค่า t (t-test) ผลการศึกษาพบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามลักษณะของการกระทำผิด

ตารางที่ 4.30

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
รับจ้าง	2.22	0.46
ค้าขาย	2.36	0.51
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.28	0.39

จากตารางที่ 4.30 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพค้าขาย มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 รองลงมาคือผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 รองลงมาลำดับถัดไปเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.31

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิด
เกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	0.205	0.102	0.567	0.569
ภายในกลุ่ม	106	19.150	0.181		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.31 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพ พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกันตามอาชีพ

ตารางที่ 4.32

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2.40	0.46
1,001–2,000 บาท	2.00	0.22
2,001–3,000 บาท	2.13	0.46
3,001–4,000 บาท	2.11	0.48
4,001–5,000 บาท	2.24	0.49
สูงกว่า 5,001 บาท	2.32	0.45
ไม่มีรายได้ประจำ	2.28	0.38

จากตารางที่ 4.32 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 1,000 บาท มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 รองลงมา มีรายได้สูงกว่า 5,001 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 รองลงมา ลำดับถัด ๆ ไป คือ ผู้ที่ไม่มีรายได้ประจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 ผู้ที่มีรายได้อยู่ในช่วง 4,001–5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 ผู้ที่มีรายได้ในช่วง 2,001–3,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 ผู้ที่มีรายได้ในช่วง 3,001–4,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11 และผู้ที่มีรายได้ในช่วง 1,001–2,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.33

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6	1.027	0.171	0.952	0.461
ภายในกลุ่ม	102	18.328	0.180		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.33 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกันตามรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.34

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
รับจ้าง	2.23	0.39
รัฐวิสาหกิจ	2.00	-
ข้าราชการ	2.20	0.54
ค้าขาย	2.35	0.35
ธุรกิจส่วนตัว	2.48	0.57
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1.88	0.55
อื่น ๆ เช่น เสียชีวิต	2.37	0.36
ไม่ทราบ	2.44	0.31

จากตารางที่ 4.34 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 รองลงมาคือผู้ที่ไม่ทราบว่าบิดา

ประกอบอาชีพอะไร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 รองลงมาลำดับถัด ๆ ไป คือ อื่น ๆ (ผู้ที่บิดาเสียชีวิต) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 ผู้ที่บิดาประกอบอาชีพค้าขาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 ผู้ที่บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.23 ผู้ที่บิดาประกอบอาชีพข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 ผู้ที่บิดาประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 และผู้ที่บิดาไม่ได้ประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.88 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 8 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.35

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพของบิดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	7	2.003	0.286	1.665	0.126
ภายในกลุ่ม	101	17.352	0.172		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพของบิดา พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกันตามอาชีพของบิดา

ตารางที่ 4.36
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของบิดา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
รับจ้าง	2.32	0.43
ข้าราชการ	2.33	0.38
ค้าขาย	2.29	0.38
ธุรกิจส่วนตัว	2.28	0.39
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1.85	0.51
อื่น ๆ เช่น เสียชีวิต	2.23	0.36
ไม่ทราบ	2.42	0.19

จากตารางที่ 4.36 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบว่ามารดาประกอบอาชีพอะไร มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 รองลงมาคือผู้ที่มารดาประกอบอาชีพข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 รองลงมาลำดับถัด ๆ ไป คือ ผู้ที่มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 ผู้ที่มารดาประกอบอาชีพค้าขาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 ผู้ที่มารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 อื่น ๆ (ผู้ที่มารดาเสียชีวิต) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.23 และผู้ที่มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.85 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.37

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพของมารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6	2.169	0.326	2.146	0.054
ภายในกลุ่ม	102	17.186	0.168		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.37 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพของมารดา พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกันตามอาชีพของมารดา

ตารางที่ 4.38

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิด
เกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตาม
อาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของบิดา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
รับจ้าง	2.18	0.42
รัฐวิสาหกิจ	1.72	0.39
ข้าราชการ	2.48	0.56
ค้าขาย	2.29	0.34
ธุรกิจส่วนตัว	2.33	0.47
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.21	0.41
อื่น ๆ เช่น เสียชีวิต	2.00	0.51
ไม่เข้าข่าย	2.38	0.44

จากตารางที่ 4.38 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพข้าราชการ มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 รองลงมาคือผู้ที่ไม่เข้าข่าย (เนื่องจากอยู่กับบิดามารดา) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 รองลงมาลำดับถัด ๆ ไป คือ ผู้ที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 ผู้ที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 ผู้ที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 ผู้ที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 อื่น ๆ (ผู้ที่ผู้ปกครองเสียชีวิต) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 และผู้ที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.72 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 8 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.39

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิด

เกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตาม

อาชีพของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	7	1.670	0.239	1.362	0.230
ภายในกลุ่ม	101	17.686	0.175		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.39 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกันตามอาชีพของผู้ปกครอง

ตารางที่ 4.40
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิด
เกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตาม
รายได้ครอบครัวต่อเดือน

รายได้ครอบครัวต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2.22	0.47
10,001–20,000 บาท	2.21	0.35
20,001–30,000 บาท	2.53	0.29
30,001–40,000 บาท	2.44	0.41
สูงกว่า 50,001 บาท	2.31	0.38

จากตารางที่ 4.40 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวมีรายได้ในช่วง 20,001 – 30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 รองลงมาคือผู้ที่ครอบครัวมีรายได้ในช่วง 30,001 – 40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 รองลงมาลำดับถัด ๆ ไป คือ ผู้ที่ครอบครัวมีรายได้สูงกว่า 50,001 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 ผู้ที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 และผู้ที่ครอบครัวมีรายได้ในช่วง 10,001 – 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.41
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิด
เกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตาม
รายได้ครอบครัวต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	1.100	0.275	1.567	0.189
ภายในกลุ่ม	104	18.255	0.176		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามรายได้ครอบครัวต่อเดือน พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนไม่แตกต่างกันตามรายได้ครัวต่อเดือน

ตารางที่ 4.42

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
ของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
เห็นด้วยปานกลาง	2.08	0.41
เห็นด้วย	2.28	0.27

จากตารางที่ 4.42 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยปานกลางเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการทดสอบค่าที (T-test)

ตารางที่ 4.43

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
ของเด็กและเยาวชนกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน (S.D.)	t	P
เห็นด้วยปานกลาง	56	2.08	0.41	-3.19	0.002*
เห็นด้วย	53	2.28	0.27		

จากตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว โดยการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คำนวณหาค่า t (t-test) ผลการศึกษาพบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ตารางที่ 4.44

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
ของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
เห็นด้วย	1.99	0.47
เห็นด้วยปานกลาง	2.25	0.43
ไม่เห็นด้วย	2.37	0.35

จากตารางที่ 4.44 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 รองลงมาลำดับถัดไปคือผู้ที่มีระดับความเห็นที่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.99 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.45

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับความคิดเห็น
เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	2.175	1.088	6.710	0.002
ภายในกลุ่ม	106	17.180	0.162		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.45 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว

ตารางที่ 4.46

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
ของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สภาพแวดล้อมในชุมชน

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ไม่เห็นด้วย	2.12	0.45
เห็นด้วยปานกลาง	2.10	0.41
เห็นด้วย	2.44	0.35

จากตารางที่ 4.46 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในชุมชนที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 รองลงมาคือผู้ที่มีความเห็นเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 รองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 รองลงมาคือผู้ที่มีความเห็นไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง

3 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.47

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับความคิดเห็น
เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในชุมชน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	3.068	1.534	9.982	0.000
ภายในกลุ่ม	106	16.287	0.154		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.47 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในชุมชน พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในชุมชน

ตารางที่ 4.48

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
ของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับความคิดเห็น
เกี่ยวกับการคบเพื่อน

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ไม่เห็นด้วย	2.07	0.47
เห็นด้วยปานกลาง	2.15	0.39
เห็นด้วย	2.53	0.31

จากตารางที่ 4.48 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยเกี่ยวกับการคบเพื่อนที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.15 รองลงมาลำดับถัดไปคือผู้ที่มีระดับความเห็นไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.07 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.49

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับความคิดเห็น
เห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	3.814	1.907	13.007	0.000
ภายในกลุ่ม	106	15.541	0.147		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.49 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับความคิดเห็นเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อน พบว่าการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามระดับความคิดเห็นเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อน

ตารางที่ 4.50

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชน

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
เห็นด้วย	1.90	0.36
เห็นด้วยปานกลาง	2.22	0.39
ไม่เห็นด้วย	2.51	0.32

จากตารางที่ 4.50 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 รองลงมาลำดับถัดไปคือผู้ที่มีระดับความเห็นที่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.51

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	5.765	2.883	22.485	0.000
ภายในกลุ่ม	106	13.590	0.128		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.51 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชน พบว่า การ

กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมวลชน

ตารางที่ 4.52

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
เห็นด้วย	2.04	0.38
เห็นด้วยปานกลาง	2.09	0.42
ไม่เห็นด้วย	2.50	0.31

จากตารางที่ 4.52 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 รองลงมาลำดับถัดไปคือผู้ที่มีระดับความเห็นที่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.53

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	4.960	2.480	18.262	0.000
ภายในกลุ่ม	106	14.395	0.136		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.53 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้

ตารางที่ 4.54

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ไม่เห็นด้วย	2.16	0.45
เห็นด้วยปานกลาง	2.22	0.43
เห็นด้วย	2.49	0.30

จากตารางที่ 4.54 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 รองลงมาลำดับถัดไปคือผู้ที่มีระดับความเห็นที่ไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.55

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	1.176	0.588	3.429	0.036
ภายในกลุ่ม	106	18.179	0.171		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.55 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพ พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

ตารางที่ 4.56

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยม

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ไม่เห็นด้วย	2.06	0.46
เห็นด้วยปานกลาง	2.20	0.40
เห็นด้วย	2.55	0.32

จากตารางที่ 4.56 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยเกี่ยวกับค่านิยมที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 รองลงมาลำดับถัดไปคือผู้ที่มีระดับความเห็นที่ไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 ดังนั้น หากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง

3 กลุ่ม มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.57

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนจำแนกตามระดับ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	2.990	1.495	9.682	0.000
ภายในกลุ่ม	106	16.365	0.154		
รวม	108	19.355			

จากตารางที่ 4.57 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยม พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยม

ส่วนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา” โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากเด็กและเยาวชนในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา ซึ่งมีการคัดเลือกผู้ถูกสัมภาษณ์จากเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีฐานความผิดแตกต่างกันไป จำนวน 3 คน โดยสามารถสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

กรณีศึกษาที่ 1

ชื่อ : บอย (นามสมมุติ)

อายุ: 15 ปี

ศาสนา : พุทธ สถานภาพ : โสด

ระดับการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6

อาชีพก่อนกระทำผิด : ว่างงาน รายได้ : -

กระทำผิดฐาน: ปล้นทรัพย์

ภูมิลำเนาเดิมก่อนถูกดำเนินคดี : จังหวัดพิจิตร

ข้อมูลด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชน

นายบอยมีพี่น้อง 5 คน พี่ชายสองคนและพี่สาวสองคน โดยนายบอยเป็นลูกคนสุดท้อง ปัจจุบัน พี่ชายคนโตเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง ส่วนพี่สาวคนที่สามเสียชีวิตเนื่องจากโดนรถชนดงนั้น ตอนนี้นบอยจึงเหลือเพียงพี่ชายและพี่สาว มีกันสามคนพี่น้อง ส่วนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่ของบอยนั้น พ่อแม่แยกทางกันตั้งแต่บอยยังเล็ก โดยได้เจอหน้าพ่อเพียงครั้งเดียว บอยไม่ทราบเหตุผลที่คนทั้งสองเลิกกัน แต่แม่ให้เหตุผลว่าเลิกกันเพราะทะเลาะกันเรื่องเงินทอง และหลักจากพ่อกับแม่บอยเลิกกันไม่นาน แม่ก็แต่งงานกับพ่อเลี้ยงคนใหม่ และมีลูกด้วยกันอีก 1 คน

ปัจจุบันบอยได้หนีออกจากบ้านที่จังหวัดพิจิตร มาอยู่กรุงเทพฯกับน้ำ แถวบ่อนไก่ สาเหตุเพราะส่วนหนึ่งติดเพื่อน เนื่องจากเห็นเพื่อนสนิทเข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ และอีกเหตุผลหนึ่งเพราะบอยไม่ถูกกับพ่อเลี้ยง ซึ่งมักจะมีปากเสียงและทำร้ายร่างกายกันตลอดเวลาโดยเฉพาะเวลาพ่อเลี้ยงเมา รวมถึงทำร้ายร่างกายแม่ของบอยด้วย บางครั้งแม่ก็เอามือตีฟันพ่อเลี้ยง ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่จะมาจากพ่อขอเงินแม่แล้วแม่ไม่ให้ก็จะทุบตีทำร้ายร่างกาย ส่วนบอยเองเวลาเกิดการทะเลาะกันก็จะชกต่อยพ่อกลับคืน ทำให้ความรุนแรงยิ่งทวีสูงขึ้น แต่ถึงกระนั้นแม่ของบอยก็ไม่ได้สนใจ ไม่ปกป้องเวลาที่พ่อเลี้ยงทำร้ายร่างกายบอย แต่มักจะแต่ปล่อยเฉย ทำให้บอยรู้สึกเครียด กดดัน และทนไม่ไหวกับสภาพที่เป็นอยู่ จึงได้หนีออกมาจากบ้านโดยมีเงินติดตัวมา 500 บาท บอยได้บอกแม่ว่าจะมาอยู่กรุงเทพฯ มาอยู่กับน้ำแท้ ๆ โดยหลังจากมาอยู่กรุงเทพฯได้ไม่นานบอยก็ถูกจับส่งบ้านเมตตาฐานลักทรัพย์ (กระทำผิดรอบแรก)

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

อาชีพของคนในครอบครัวบอย พ่อบอยเป็นตำรวจ แต่ภายหลังเสียชีวิตเนื่องจากถูกยิง ส่วนพ่อเลี้ยงของบอยมีอาชีพรับจ้าง มีรายได้เดือนละ 6,000 บาท แม่ของบอยเป็นแม่บ้าน พี่ชายเป็นเซลล์ขายยาบริษัทแห่งหนึ่ง ส่วนพี่สาวทำงานที่โรงงานเย็บผ้าแถวสมุทรปราการ แต่

ไม่ได้ส่งมาให้แม่ เพียงแต่มาเยี่ยมทุกเดือน แต่พี่ชายจะส่งเงินให้แม่เดือนละ 5000 บาท ซึ่งแม่จะใช้จ่ายอยู่ในเงินห้าพันนี้เลี้ยงดูบอย โดยใช้เงินบอยใช้วันละ 50 บาท และนำเงินที่เหลือไปเล่นการพนันจนหมด ส่วนตัวบอยนั้นอยู่บ้านน้ำ โดยนำให้เงินใช้วันละ 80 บาท ซึ่งบอยจะนำไปกิน เที่ยว เล่นแต่ไม่ได้ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง

ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย

ชุมชนที่บอยอาศัยอยู่ซึ่งเป็นบ้านของน้ำนั้น เป็นชุมชนบ่อนไก่ ย่านคลองเตย ซึ่งเป็นเขตชุมชนที่มีความแออัดและอยู่กันอย่างหนาแน่น โดยลักษณะของที่พักเป็นห้องสี่เหลี่ยมซึ่งน้ำของบอยเช่าอยู่ เป็นแฟลต ซึ่งแต่ละห้องก็จะมีคนอยู่จำนวนมาก และมีมักจะมียุ้งคนนั่งล้อมวงกินเหล้ายามค่ำคืนเสมอ ในเขตชุมชนของบอยมีการซื้อและขายยาเสพติด และมักพบเด็กสูดดมสารระเหยบ่อยครั้ง

การคบหาสมาคมกับเพื่อน

เพื่อนของบอยที่คบค้าสมาคมด้วยส่วนใหญ่เป็นเพื่อนในระแวกชุมชนบ่อนไก่ด้วยกัน บอยมักจะรวมกลุ่มกับเพื่อนเที่ยวเตร่ไปตามที่ต่าง ๆ เสมอ ซึ่งบอยเล่าว่าตนนั้นรักเพื่อนมาก ติดเพื่อนและทำตามทุกอย่างที่เพื่อนในกลุ่มทำ เวลาบอยหาเงินจากการกระทำผิดมาได้ก็จะเอาไปแบ่งเพื่อน ๆ ใช้ และส่วนใหญ่เพื่อน ๆ กลุ่มนี้ก็เป็นกลุ่มที่ไม่ได้เรียนหนังสือเช่นกันกับบอย

ลักษณะการกระทำผิด

บอยกระทำผิดฐานร่วมกันปล้นทรัพย์กับเพื่อน 8 คน โดยพฤติการณ์ในการกระทำผิดคือ นายแก้ว (ผู้เสียหาย) ได้เข้ามาพูดคุยกับแฟนสาวของบอยขณะที่แฟนสาวกำลังยืนอยู่ที่เชิงสะพาน โดยที่บอยนั่งกินข้าวอยู่ริมฟุตบาทอยู่แถวบ่อนไก่กับเพื่อน ๆ อีก 7 คน จากนั้นบอยเห็นว่านายแก้วเข้ามาพูดคุยหยอกล้อกับแฟนของตนในลักษณะเกี้ยวพา และจากนั้นไม่นานเจ้าทุกข์ได้ชวนแฟนของบอยไปเดินเล่นริมสะพาน ผ่านไปสักพักบอยได้ยินเสียงกรีดร้องของแฟนดังขึ้น บอยจึงวิ่งเข้าไปดู และเห็นว่าเพื่อน ๆ ของตนกำลังลือคตัวนายแก้วไว้ พร้อมกับทำร้ายร่างกาย แล้วต่างคนต่างปล้นแย่งเอาทรัพย์สินจากนายแก้วไป ระหว่างนั้นโทรศัพท์มือถือของนายแก้วได้ตกลงที่พื้น บอยจึงหยิบเก็บเอามาเป็นของตน และเมื่อแบ่งทรัพย์สินเงินทองกันแล้ว ต่างก็แยกย้ายกันกลับบ้าน เวลาผ่านไปไม่นานเพื่อนของบอยก็โดนจับ ส่วนบอยขณะที่ไปนอนพักที่บ้านแฟนสาว เพื่อนของบอยก็นำตำรวจมาจับบอยกับแฟน ซึ่งสรุปแล้วทุกคนโดนจับได้หมด

การพฤติการณ์ในการกระทำผิดที่ได้จากการสัมภาษณ์นั้น พบว่าจากรูปการแล้วนั้น แฟนสาวของบอยนั้นเป็นนอกรีตในการสร้างสถานการณ์ให้เสมือนตนเองถูกทำร้ายจากนายแก้ว อีกทั้งยังสร้างเหตุการณ์ให้คนรอบข้างที่พบเห็นเข้าใจผิดว่าตนถูกทำร้าย จากนั้นเพื่อนบอยก็กรุณาเข้าไปทำที่เป็นช่วยเหลือน้ำของบอย แต่กลับกระทำการร่วมกันปล้นทรัพย์เจ้าทุกข์ ซึ่งได้

ทรัพย์สินไปจำนวนมาก ตัวบอยเองนั้นได้มาเพียงมือถือหนึ่งเครื่องพร้อมกับเงินสดอีกเล็กน้อย บอยกล่าวว่าเพื่อนบอยได้เงินก็เอาไปซื้อเหล้า เล่นยากันหมด โดยมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดของบอยเพราะอยากได้ทรัพย์สินมาเพื่อนกินเหล้าสูบบุหรี่

ทัศนคติต่อสื่อมวลชน

บอยกล่าวว่าตนเองนั้นเห็นว่าสื่อไม่ได้มีผล และไม่ได้สร้างแรงจูงใจต่อการกระทำผิดของตน เพราะบอยไม่ได้เลียนแบบความรุนแรงหรือการกระทำผิดจากสื่อ แต่บอยเลียนแบบจากเพื่อนและทำตามเพื่อน ส่วนตัวบอยนั้น ชอบดูละคร แต่ไม่ดูการ์ตูน ภาพยนตร์ชอบดูแนวต่อสู้แอ็คชั่น เล่นเกมสโบล

ทัศนคติต่อโรงเรียน

บอยเห็นว่าการเรียนการสอนที่โรงเรียนไม่ได้มีผลต่อตนเองในการที่จะไม่ทำให้ตนเองไปกระทำผิดหรือไม่กระทำผิด บอยแค่รู้สึกอยากเรียนให้ผ่าน ๆ ไป เนื่องจากบอยไม่ชอบเรียนหนังสือและเห็นว่าการเรียนไม่ได้ทำให้สภาพครอบครัวหรือชีวิตเขาดีขึ้น แต่บอยคิดว่าสิ่งที่มีอิทธิพลต่อบอยมากที่สุดคือที่จะไม่ทำให้เรากระทำผิดคือการมีครอบครัวที่อบอุ่น เนื่องจากบอยขาดพ่อตั้งแต่ยังเด็ก และมีสภาพครอบครัวที่แตกร้าง และคิดว่าที่ชีวิตเป็นแบบนี้เพราะติดเพื่อน และชีวิตนี้มีแต่เพื่อนที่สำคัญที่สุด

ประสบการณ์การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์

การกระทำผิดครั้งนี้ของบอยเป็นครั้งที่ 2 โดยรอบแรกกระทำผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์ ตอนอายุ 4 ปี โดยเพื่อนของบอยไปลักรถมอเตอร์ไซด์มา แต่บอยอ้างว่าตนนั้นไม่รู้เรื่อง แต่ตำรวจมาเจอที่ห้องของเพื่อนที่กระทำ และบอยก็อยู่ในห้องนั้นด้วยจึงถูกตำรวจจับมาด้วยกัน โดยการกระทำผิดรอบแรกนี้ปล่อยตัว เนื่องจากแม่มาประกันตัว และเจ้าทุกข์ไม่เอาความเนื่องจากได้รถมอเตอร์ไซด์คืน และหลังจากการกระทำผิดรอบแรกผ่านไปหนึ่งปีบอยก็ถูกจับรอบที่ 2 ฐานปล้นทรัพย์ และกำลังจะปล่อยตัวเนื่องจากผู้เสียหายยกฟ้อง เจ้าทุกข์ไม่เอาความ

กรณีศึกษาที่ 2

ชื่อ : แดง (นามสมมุติ)

อายุ: 17 ปี

ศาสนา : พุทธ สถานภาพ : สมรส มีบุตร 1 คน

ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 1

อาชีพก่อนกระทำผิด : รับจ้างส่งของ รายได้ : 250 บาท / วัน

กระทำความผิดฐาน: ชิงทรัพย์

ภูมิำเนาเดิมก่อนถูกดำเนินคดี : กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชน

ครอบครัวของแดงประกอบไปด้วยพ่อแม่ แดง และน้องชาย ภูมิำเนาเดิมแดงเกิดที่จังหวัดขอนแก่น แต่มาเติบโตที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งมาอาศัยอยู่บ้านญาติตอนเรียนอยู่อนุบาล 2 แดงเคยอาศัยอยู่กับพ่อแม่และน้องที่แฟลต แถวสะพานพุทธ แต่ปัจจุบันอาศัยอยู่กับภรรยาที่ห้องเช่าใกล้เคียงกัน โดยแดงมีลูกสาว 1 คนอายุ 3 เดือน ซึ่งสาเหตุที่แดงต้องแต่งงานเมื่ออายุน้อยเนื่องจากแดงทำแฟนสาวตั้งครรภ์ก่อนกระทำความผิดและถูกจับตัวส่งบ้านเมตตา โดยแฟนสาวของแดงอายุ 17 กำลังศึกษาอยู่ชั้น ปวช. แต่เมื่อตั้งครรภ์จึงต้องลาออกจากเรียน ด้วยเหตุนี้นายแดงจึงต้องแต่งงานกับแฟนสาวเพื่อเป็นการรับผิดชอบและเลี้ยงดูบุตรด้วยวุฒิภาวะที่ยังน้อยทั้งคู่

ความสัมพันธ์ของพ่อแม่แดงนั้น เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกล่าวคือ มีการทะเลาะกันและมีปากเสียงกันทุกวัน ส่วนความสัมพันธ์กับน้องชายนั้นเป็นไปในทางที่ดี คือไม่เคยทะเลาะกันเลย แต่น้องชายของแดงก็เป็นเด็กเกเรไม่ชอบเรียนหนังสือเช่นเดียวกับแดง ส่วนการเลี้ยงดูแดงนั้นแม่จะเลี้ยงแบบปล่อย ไม่เคยดุ ไม่เคยว่า โดยแดงนั้นยอมรับว่าตนเองเป็นเด็กดื้อ ไม่เคยฟังพ่อแม่ไม่ว่าเรื่องอะไร และยังรู้สึกว่าการตนเองโตเป็นผู้ใหญ่หลังจากได้ทำบัตรประชาชน เริ่มมีความคิดเป็นของตัวเอง อยากทำอะไรด้วยตัวเอง เริ่มเกเรและโดดตั้งแต่สมัยตอนอยู่ประถม เนื่องจากเพื่อนชักชวน และเมื่ออยู่ชั้นมัธยมก็ได้คบเพื่อนกลุ่มเดิมจึงยิ่งทำให้ชวนกันเกเรมากขึ้น ยกพวกตีกันบ่อยขึ้นและออกจากที่เรียนตอน ม.1 เนื่องจากยกพวกตีกันบ่อยครั้งจึงถูกเชิญออก

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การประกอบอาชีพของคนในครอบครัวแดง คือ พ่อมีอาชีพเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยของบริษัทแห่งหนึ่ง มีรายได้เดือนละประมาณ 6,000 บาท ส่วนแม่มีอาชีพขายพวงมาลัยที่แยกไฟแดง ซึ่งมีร้านเช่าเป็นของตัวเองและภายในร้านนั้นได้ขายก๋วยเตี๋ยวด้วย มีรายได้เดือนละประมาณ 9,000 บาท ส่วนน้องชายกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งก็ถือว่าฐานะทางครอบครัวแดงอยู่ในระดับปานกลาง

ในส่วนของครอบครัวแดงเมื่อได้แยกออกมาอยู่กับแฟนสาวที่ห้องเช่าแล้วนั้น บอยประกอบอาชีพรับจ้างส่งไวท์ตามบริษัทแถวคลองเปรมลักษณะงานเป็นเด็กช่วยยกของ มีรายได้วันละ 250 บาท ซึ่งจะทำงานในช่วงเวลา 06.00-10.00น. ส่วนแฟนของแดงทำงานรับจ้างร้อยลูกปัดส่งขายตามห้าง มีรายได้วันละประมาณ 200 บาท แต่เมื่อแดงต้องรับภาระเลี้ยงดูบุตรอีกหนึ่งคนจึงทำให้มีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ประกอบกับความเป็นเด็กและความมีวุฒิภาวะยังต่ำทำให้แดงมี

ความรับผิดชอบไม่มากพอ แดงยังคงนำเงินที่ได้ไปเที่ยวเล่น โดยเฉพาะร้านอินเทอร์เน็ตที่แดงชอบไปนั่งได้อยู่เป็นวัน ๆ

ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย

ลักษณะที่อยู่อาศัยของแดงและครอบครัวนั้นเป็นชุมชนละแวกสะพานพุทธ อยู่ในซอยข้างนาค เขต คลองสาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นย่านชุมชนแออัด เป็นสลัม มีบ้านช่องหนาแน่น ทั้งแฟลต อพาร์ทเมนต์ และห้องเช่าต่าง ๆ และในละแวกนั้นมีการใช้ยาเสพติดกันมาก ซึ่งตัวแดงเองก็เลยใช้ยาเสพติด และทุกวันนี้ก็ยังใช้อยู่ รวมถึงการสูบบุหรี่ แต่ไม่กินเหล้าด้วย

การคบหาสมาคมกับเพื่อน

การคบค้าสมาคมของแดงกับเพื่อนนั้น เพื่อนของแดงส่วนใหญ่เป็นเพื่อนในระแวกบ้านแถวบ้าน ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน และเพื่อน ๆ ก็มีพฤติกรรมเสพยาบ้า และเคยเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดมาก่อน แดงกล่าวว่าการอยู่กับเพื่อนทำให้ชีวิตเขามีความสุขตลอดเวลาเหมือนได้กลับไปเป็นเด็ก ไม่ต้องคิดอะไรมาก กินเที่ยว มีความตื่นเต้นในชีวิตไปวัน ๆ เพราะเขาไม่อยากจะที่จะต้องแบกรับภาระครอบครัวที่เขา กำลังมีอยู่ แดงจึงมักหนีแฟนและลูกออกมาเที่ยวเล่นเตร่กับเพื่อนเสมอ ๆ

ลักษณะการกระทำผิด

แดงกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ร่วมกับเพื่อน 3 คน โดยพฤติการณ์ในการกระทำความผิดคือ ขณะที่นายแดงกำลังยืนอยู่ที่ป้ายรถเมล์หน้าโรงเรียนแห่งหนึ่งย่านวงเวียนใหญ่กับรุ่นน้องแถวบ้านที่ชื่อนายเต้ (นามสมมุติ) ในช่วงเวลาประมาณ 17.00 น. นายเต้ได้บอกกับนายแดงว่าอยากได้โทรศัพท์ที่เด็กนักเรียนอายุราว 16 ปี กำลังยื่นให้อยู่หน้าโรงเรียนซึ่งใกล้กับที่นายเต้และนายแดงยืนอยู่ นายแดงจึงเดินเข้าไปที่ผู้เสียหายแล้วบอกกับผู้เสียหายว่า “รูปหล่อขอดูโทรศัพท์หน่อย สวยดีนะ” แต่ผู้เสียหายไม่ให้ดู และบอกว่าผมให้ไม่ได้เดี๋ยวพี่เอาของผมไป เพราะผมเคยโดนปล้นแล้ว จากนั้นนายแดงจึงเบี่ยงเบนความสนใจไปที่การชวนดูบุหรี่ นายแดงได้ชักชวนผู้เสียหายลงไปดูบุหรี่ที่ลานจอดรถใต้ดิน ซึ่งอยู่ในละแวกใกล้เคียง โดยที่เพื่อน ๆ ของผู้เสียหายจะลงไปดูบุหรี่ด้วย แต่นายแดงกลับปฏิเสธบอกว่าไม่ต้องตามลงมาหรอก อยากดูบุหรี่กันสองคน โดยที่เหยื่อมีท่าทีกลัว ๆ กลัว ๆ ที่จะไปด้วย แต่ก็ตามไปด้วยกัน หลังจากผู้เสียหายและนายแดงได้ไปนั่งดูบุหรี่ที่ลานจอดรถใต้ดินไม่นาน เพื่อนของนายแดงก็ตามมาสมทบอีก 3 คนที่ลานจอดรถ เมื่อสบโอกาส นายแดงจึงเอามีดจี้ที่คอผู้เสียหาย ในขณะที่เพื่อน ๆ อีก 3 คนต่างรุมกันทำร้ายร่างกาย พร้อมกับข่มขู่เอาทรัพย์สิน ซึ่งประกอบไปด้วยมือถือจำนวน 2 เครื่อง และสร้อยคอหนัก 1 บาท 1 เส้น แต่ผู้เสียหายไม่ยอมให้ทรัพย์สินนายแดงจึงหยิบไม้หน้าสามท่อนใหญ่ที่อยู่แถวลานจอดรถมาฟาดที่หน้าบริเวณคิ้วหลายครั้ง จนผู้เสียหายจึงหน้าแตก คิ้วแตกมีเลือดอาบ จากนั้นจึงได้ลากผู้เสียหายเข้า

ไปในมูมมิดและอับ พร้อมกับลุมกระที่บ้ำ เนื่องจากผู้เสียหายไม่ยอมให้ทรัพย์ โดยที่นายแดง และเพื่อนได้รุมทำร้ายร่างกายและแย่งชิงทรัพย์มาได้ ในที่สุด ในระหว่างนั้นเพื่อนของผู้เสียหายได้ ยกพวกมาราว 20 คนเพื่อมาช่วยเหลือผู้เสียหาย นายแดงจึงหยิบมีด้ามยาวที่ใช้ปอกผลไม้ ฟัน เข้าที่หลังของเพื่อนผู้เสียหาย จนวงแตกกระเจิง จากนั้นนายแดงก็วิ่งหนีข้ามถนนไปอีกฝั่ง แต่ยาม รักษาความปลอดภัยจำหน่านายแดงได้เนื่องจากนายแดงมาเดินเล่นแถวที่เกิดเหตุบ่อยครั้ง ยาม รักษาความปลอดภัยจึงได้แจ้งความพร้อมผู้เสียหาย 2 คนที่ได้รับบาดเจ็บสาหัสที่สถานีตำรวจ ใน วันรุ่งขึ้นนายแดงจึงถูกจับได้ที่ห้องพัก พร้อมเพื่อนอีก 3 คนที่ร่วมกันก่อคดี

ทัศนคติต่อสื่อมวลชน

ด้านทัศนคติที่แดงมีต่อสื่อมวลชนนั้น นายแดงเห็นว่าสื่อไม่ได้มีอิทธิพลต่อการกระทำ ผิดของตน เช่นเดียวกับกรณีศึกษานายบอย นายแดงเห็นว่าสื่อเป็นเพียงสิ่งบันเทิงใจที่ตนชอบ โดยแดงจะชอบฟังเพลง ดูการ์ตูน เล่นเกมส์และโดยเฉพาะเล่นอินเทอร์เน็ต hi5 (เว็บไซต์ที่เอาไว้คุย กันได้ทั่วโลก) ที่แดงจะเอาไว้ติดต่อผู้หญิงสวย ๆ จนนำไปสู่การติดต่อพบปะกันตามสถานที่ต่าง ๆ

ทัศนคติต่อโรงเรียน

แดงมีทัศนคติต่อโรงเรียนดี แดงมองว่าโรงเรียนเป็นสถาบันที่สอนทุกอย่างให้คน เป็นคนดีได้ แต่ตนเองที่ยอมรับว่าประพฤติตัวไม่ดี ไม่เหมาะสมเอง แต่โรงเรียนนั้นสอนและทำดีแล้ว แต่ด้วยความที่แดงเป็นคนมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงจึงไม่เคยเชื่อคนอื่นแม้กระทั่งคำสอนที่ดีจาก พ่อแม่และโรงเรียน ประกอบกับการที่แดงไม่ชอบเรียนหนังสือเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ทำให้แดงเบื่อ หน่ายที่จะไปโรงเรียน และได้ตั้งแกล้งยกพวกตีกันดังกล่าว

ประสบการณ์การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์

แดงกระทำผิดครั้งนี้เป็นครั้งที่ 3 โดยการกระทำผิดครั้งแรกตอนอายุ 16 ปี เป็นคดี ครอบครองเพื่อเสพ โดยศาลตัดสินปล่อยตัว ส่วนครั้งที่สองเป็นคดีร่วมกันฆ่าโดยมีคู่กรณี 20 คน กระทำผิดตอนอายุ 17 ปี โดยเป็นการแก้แค้นแทนเพื่อนที่ถูกกลุ่มโทรมมาประจบกับเคยมี ความแค้นส่วนตัวกับเหยื่ออยู่ก่อนหน้า จึงเกิดความโมโหลงมือฆ่าเหยื่อพร้อม ๆ กับคู่คดี 20 คน โดยนายแดงมาอบตัวเอง จนถึงปัจจุบันที่โดนจับคดีชิงทรัพย์และได้อยู่บ้านเมตตา มา 2 เดือน แล้ว ซึ่งสองคดีแรกที่แดงเคยกระทำผิดนั้นแม้ว่าจะไม่ใช่คดีเกี่ยวกับทรัพย์แต่ก็ถือว่ารุนแรงพอ กัน และแสดงให้เห็นว่าแดงสามารถกระทำผิดได้ในรูปแบบที่แตกต่างกันไป

กรณีศึกษาที่ 3

ชื่อ : แมน (นามสมมุติ)

อายุ: 16 ปี

ศาสนา : พุทธ สถานภาพ : โสด

ระดับการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 4

อาชีพก่อนกระทำผิด : รับจ้างขายของ รายได้ : 100 บาท / วัน

กระทำความผิดฐาน: ปล้นทรัพย์

ภูมิลำเนาเดิมก่อนถูกดำเนินคดี : กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชน

ครอบครัวของแมนประกอบไปด้วย แทน พ่อ ปู่และย่า โดยพ่อกับแม่ของแมนเลิกร้างกันตั้งแต่แมนอายุได้ 2 ขวบ โดยแม่ของแมนได้แยกออกไปมีครอบครัวใหม่ แมนจึงอาศัยอยู่กับพ่อ แม่ปู่ย่าที่บ้าน แมนเล่าว่าแมนไม่เคยถามพ่อว่าเลิกกับแม่เพราะอะไร แมนรู้แค่ว่าเท่าที่จำความได้ ก็ไม่เคยเห็นหน้าแม่อีกเลย ซึ่งแมนมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่ปัจจุบันหนีออกจากบ้านมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่อายุ 12 ปี

ความสัมพันธ์ของครอบครัวแมนนั้น เป็นไปในทางลบ โดยแมนเล่าว่าพ่อของแมนติดเหล้า และเวลาที่เมามักจะมีปากเสียงกับย่า และทะเลาะกันทุกครั้ง และสุดท้ายจะมาจบที่การทำร้ายร่างกายแมน ซึ่งเมื่อก่อนแมนก็ไม่ได้ตอบโต้อะไร แต่เมื่อนานเข้าแมนกล่าวว่าตนเองก็ทนไม่ได้ จึงได้กระทำโต้ตอบทุกครั้ง ทั้ง ต่อย ตบ เท่าที่ตนเองจะป้องกันตนเองได้ ซึ่งการใช้ความรุนแรงในครอบครัวนี้กินเวลายาวนานได้ 2 ปี จนแมนอายุ 12 ปี ได้หนีออกจากบ้านมาเนื่องจากไม่สามารถทนกับสภาพความเป็นจริงของครอบครัวตนได้ โดยหลังจากที่แมนออกจากบ้านมา แมนได้มาอาศัยอยู่กับเพื่อนที่รู้จักกันที่ร้านเกมส์ และช่วยแม่ของเพื่อนขายของในร้าน มีรายได้วันละ 100 บาท

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ครอบครัวของแมนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยพ่อของแมนประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้วันละ 200 บาท ส่วนปู่และย่าของแมนก็ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปเช่นกัน โดยสองคนรวมกันมีรายได้วันละประมาณ 200-300 บาท ส่วนตัวแมนเองนั้น มีรายได้วันละ 100 บาท จากการรับจ้างขายของในร้านแม่เพื่อน ซึ่งก็เป็นที่พักอาศัยของแมนไปในตัวเช่นกัน โดยรายได้ของแมนส่วนใหญ่นั้นแมนจะนำไปเล่นเกมตามร้านอินเทอร์เน็ต และส่วนที่เหลือจะนำไปเสพยา ซึ่งสถานที่ที่แมนมักจะไปนั่งเสพยาคือ บริเวณสถานีรถไฟใต้ดินหัวลำโพง

ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย

ลักษณะของชุมชนที่แมนอาศัยอยู่นั้นเป็นอาคารพาณิชย์ ซึ่งเป็นบ้านเพื่อนอยู่แถว จรัลสนิทวงศ์ ซึ่งบริเวณนั้นจะเป็นเขตชุมชนแต่ไม่มีความแออัดมากนัก แต่วิถีชีวิตของแมนส่วนใหญ่มักจะไปเที่ยวเตร่แถวหัวลำโพงเสียมากกว่า ส่วนชุมชนของแมนซึ่งเป็นภูมิลำเนาเดิมก่อนแมนหนีออกจากบ้านมานั้นคือชุมชนที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลักษณะที่อยู่อาศัยจะเป็นบ้านไม้ชั้นเดียว ที่ปลูกกันอย่างเรียงราย ค่อนข้างแออัด

การคบหาสมาคมกับเพื่อน

การคบหาสมาคมกับเพื่อนของแมนนั้น เพื่อนของแมนส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนที่รู้จักกันตามร้านเกมส์ และกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกันแถวหัวลำโพง ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการใช้ยาเสพติด โดยจากการสังเกตขณะสัมภาษณ์นั้นพบว่า ที่แขนข้างขวาของแมนมีรอยสักเป็นชื่อของบุคคลหนึ่งขนาดใหญ่กินพื้นที่เต็มแขน ซึ่งแมนเล่าว่าชื่อนี้เป็นชื่อของเพื่อนของตนที่เป็นเพื่อนรักเพื่อนตาย และที่แขนของเพื่อนคนนี้นั้นก็มีชื่อของแมนสักไว้เช่นกัน ซึ่งสิ่งนี้แสดงให้เห็นว่า เพื่อนนั้นมีอิทธิพลต่อแมนมากทั้งการใช้ชีวิต ความคิดและทัศนคติ และแมนยังกล่าวอีกว่าที่ตนกระทำผิดนั้นเป็นเพราะเลียนแบบเพื่อน และต้องการมีวิถีชีวิตเหมือนเพื่อน เนื่องจากแมนไม่มีใครที่สามารถพึ่งพาได้นอกจากเพื่อน

ลักษณะการกระทำผิด

แมนกระทำผิดในข้อหาร่วมปล้น โดยมีคู่กรณีทั้งหมด 4 คน ซึ่งพฤติการณ์การกระทำผิดคือ ในเวลาประมาณ 2 นาฬิกาของคืนหนึ่ง แมนได้ไปนั่งเล่นอยู่บริเวณหัวลำโพง บริเวณรถไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งเป็นมุมอับ และปลอดภัยตาผู้คน เพื่อนของแมนกำลังเสพยา กัน ส่วนแมนกำลังนั่งเล่นอยู่บริเวณใกล้เคียง ขณะนั้นหนึ่งในเพื่อนของแมนที่กำลังนั่งเสพยา กันอยู่นั้น ได้เดินตรงเข้าไปที่ชาวต่างชาติคนหนึ่งที่กำลังยืนซื้อของอยู่ข้างทาง ด้วยความกลัว ชาวต่างชาติผู้นั้นจึงตอยเข้าที่หน้าเพื่อนของแมน เนื่องจากเห็นว่าเพื่อนของแมนนั้นมีท่าทางน่ากลัว และคิดว่าเพื่อนของแมนจะเข้ามาทำร้ายตนจึงต้องป้องกันภัย ส่วนเพื่อนของแมนอีกคนหนึ่งซึ่งเห็นเหตุการณ์จึงได้เดินตรงเข้าไปที่ชาวต่างชาติ แต่ก็ถูกชาวต่างชาติตีเข้าที่ใบหน้า ส่วนตัวแมนเองนั้นได้หยิบพ่อนเหล็กที่วางอยู่บริเวณใกล้เคียงตีเข้าที่ใบหน้าบริเวณคิ้วของชาวต่างชาติจนเลือดอาบ จากนั้นชาวต่างชาติจึงรีบเดินหนีข้ามถนนไปอีกฝั่งหนึ่ง โดยมีแมนและเพื่อนอีก 4 คน เดินตามไปปล้นทรัพย์ โดยแมนได้ตะเข้าที่ลำคอ ส่วนเพื่อน ๆ ของแมนช่วยกันรุมตอยเข้าที่ใบหน้า จนชาวต่างชาติล้มไปกองกับพื้น จากนั้นจึงได้ร่วมกันปล้นเอาทรัพย์สินทั้งเงินสกุลต่างประเทศ นาฬิกา และทองรูปพรรณ รวมถึงทรัพย์สินอื่น ๆ ที่มีในตัวของชาวต่างชาติจนหมด ทั้งนี้ชาวต่างชาติผู้ตกเป็นเหยื่อไม่มีเรี่ยวแรงที่จะสามารถช่วยตนเองได้ ประกอบกับเป็นยามวิการ ไม่มีผู้คนผ่านไปมาทำให้ไม่มีใคร

สามารถให้การช่วยเหลือได้ หลังจากทำการร่วมกันปล้นเสร็จแล้ว ทุกคนก็ต่างแยกย้ายกันไป โดยเอาทรัพย์สินเงินทองไปซื้อยามาเสพกันจนหมด และหลังจากนั้นไม่นาน ในวันรุ่งขึ้นมี ผู้เห็นเหตุการณ์แจ้งความให้ตำรวจมาจับเด็กและเพื่อน ๆ

ทัศนคติต่อสื่อมวลชน

ทัศนคติต่อสื่อมวลชนของแมนนั้น แมนมองว่าสื่อต่าง ๆ ไม่ได้มีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของตน หรือแม้แต่การกระทำผิดก็ไม่ได้มีอิทธิพล เนื่องจากแมนไม่ได้เลียนแบบตามที่สื่อนำเสนอ แต่สิ่งที่สื่อมีอิทธิพลกับแมนคือเพื่อนที่แมนคบหาสมาคมด้วย แมนมีวิถีชีวิตเป็นไปตามเพื่อนทุกประการ ส่วนสื่อที่แมนมักคุ้นเคยคือ เกมส์ออนไลน์ที่เป็นเกมส์ต่อสู้กัน และชอบดูการ์ตูน

ทัศนคติต่อโรงเรียน

ในส่วนของทัศนคติของแมนที่มีต่อโรงเรียนอันเป็นสถานศึกษานั้น แมนมีทัศนคติว่าโรงเรียนมีส่วนช่วยให้คนเป็นคนดี แต่เนื่องจากแมนนั้นเป็นเด็กที่เรียนหนังสือไม่เก่ง และไม่ชอบเรียน ที่ต้องออกจากโรงเรียนมาตอนเรียนได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพราะเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ประกอบกับแมนนั้นได้หนีออกจากบ้านมา จึงไม่ได้กลับไปเรียนต่อให้จบ

ประสบการณ์การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

แมนกระทำผิดครั้งนี้เป็นครั้งที่ 3 โดยการกระทำผิดครั้งแรกของแมนนั้นเป็นคดียาเสพติด โดยศาลตัดสินปล่อยตัว ซึ่งเหมือนกับการกระทำผิดรอบที่สอง แมนก็โดนจับในคดีเสพไม่มีตัวยาเช่นกัน และศาลได้ตัดสินปล่อยตัวเช่นกัน จนมาถึงการกระทำผิดในครั้งนี้เป็นการกระทำผิดฐานปล้นทรัพย์สิน ซึ่งระยะเวลาที่แมนหนีออกจากบ้านมา 4 ปี แมนถูกจำดำเนินคดีแล้วถึง 3 ครั้ง

สรุปผลการศึกษาจากกรณีสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ที่อยู่ในความดูแลของ ศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา จำนวน 3 ราย พบว่าส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนทั้ง 3 รายนี้จะมีภูมิหลังและลักษณะที่ใกล้เคียงกัน โดยผู้ศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.58

สรุปผลการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์

กรณีศึกษา	ภูมิหลังของเด็กและเยาวชน	สถานภาพของบิดาและมารดา	การกระทำผิด (ครั้ง)	ปัจจัยภายนอก
กรณีศึกษา ที่ 1 (บอย)	- หนีออกจากบ้าน - แม่ปล่อยให้ไปละเลย - พ่อเลี้ยงทำร้าย - แม่ติดการพนัน - เกเรไม่เรียนหนังสือ - ใช้ยาเสพติด	แยกกันอยู่/ พ่อเลี้ยงกับแม่ใช้ความรุนแรง	2	- การคบเพื่อน - สิ่งแวดล้อม - สถานะทางเศรษฐกิจ
กรณีศึกษา ที่ 2 (แดง)	- ครอบครัวไม่อบอุ่น - ทำแฟนตั้งครรภ์ - เกเรไม่เรียนหนังสือ - แม่ติดการพนัน - ใช้ยาเสพติด	อยู่ด้วยกัน/ พ่อกับแม่ใช้ความรุนแรง	3	- การคบเพื่อน - สิ่งแวดล้อม - สถานะทางเศรษฐกิจ
กรณีศึกษา ที่ 3 (แมน)	- หนีออกจากบ้าน - พ่อทำร้ายร่างกาย - เกเรไม่เรียนหนังสือ - ใช้ยาเสพติด	แยกกันอยู่/ ปู่กับย่าและพ่อใช้ความรุนแรง	3	- การคบเพื่อน - สิ่งแวดล้อม - สถานะทางเศรษฐกิจ

จากการสัมภาษณ์ทั้ง 3 กรณีศึกษา สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

1. ภูมิหลังของเด็กและเยาวชน

จากทั้งสามกรณีศึกษา พบว่า ทุกกรณีศึกษามีครอบครัวที่ไม่อบอุ่น ซึ่งมี 2 กรณีศึกษาคือนายบอยและนายแมนที่มาจากครอบครัวที่แตกแยก ซึ่งแม้ว่าครอบครัวของกรณีศึกษาที่ 2 จะมาจากครอบครัวที่สมบูรณ์แต่ก็ไม่อบอุ่นเนื่องจากการทะเลาะกันของพ่อและแม่ ซึ่งภูมิหลังของกรณีศึกษาทั้งสามคนเหมือนกันที่ด้านการศึกษานั้น ทั้งสามกรณีศึกษาเป็นเด็กเกเรไม่ชอบเรียนหนังสือ และมักโดดเรียนเป็นประจำ จึงทำให้ต้องออกจากโรงเรียนและเรียนจบใน

ระดับต่ำกว่ามาตรฐานที่สังคมกำหนด นอกจากนั้นทั้งสามกรณีศึกษายังมีประวัติการใช้สุรายาเสพติด ซึ่งกรณีศึกษาที่ 2 และ 3 ยังเคยต้องหาเกี่ยวกับยาเสพติดอีกด้วย โดยปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้หันไปหายาเสพติดได้แก่ สภาพบรรยากาศในครอบครัวกล่าวคือ ครอบครัวไม่มีความสุข ไม่รักกัน ไม่ใส่ใจไม่เอื้ออาทร ไม่พยายามทำความเข้าใจกัน โดยสุราและยาเสพติดเป็นสาเหตุสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมทั้งในทางตรงและทางอ้อม ในทางตรงคือผู้เสพยาจะขาดสติสัมปชัญญะ ขาดความไตร่ตรองยังคิด หรือมีความรู้สึกผิดคะนองเมื่อมีสิ่งมากระตุ้นยอมนำให้เกิดการกระทำผิดได้ง่าย ในทางอ้อมคือผู้ที่ติดสุราหรือยาเสพติดจะต้องใช้เงินซื้อยาเสพติด ถ้าผู้เสพยาไม่มีรายได้ หรือมีไม่เพียงพอก็ต้องหาทางให้ได้มาซึ่งเงินเพื่อซื้อเสพยา

ในส่วนของอาการกระทำผิดความผิดนั้นมี 2 กรณีศึกษาที่หนีออกจากบ้าน เนื่องจากไม่สามารถทนต่อภาวะความกดดันอันเกิดจากสภาพครอบครัวที่แตกหักและมีแต่การทะเลาะเบาะแว้งทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน พวกเขาจึงเข้าสู่วงจรการกระทำผิด นั่นคือนายบอยและนายแมน ส่วนนายแดง (กรณีศึกษาที่ 2) แม้ว่าจะไม่ได้เป็นการหนีออกมาจากบ้านแต่เป็นการแยกบ้านออกมาอยู่กับครอบครัวของตนเอง แต่เนื่องจากวุฒิภาวะยังไม่เพียงพอต่อการต้องรับผิดชอบลูกและภรรยาได้ นายแดงจึงยังคงเที่ยวเตร่ และกระทำผิดอยู่ และมักแอบภรรยาไปเที่ยวกับผู้หญิงคนอื่นเป็นประจำ ซึ่งความรับผิดชอบต่อครอบครัว นั่นถือเป็นต้นทุนสำคัญของครอบครัวที่มีความสุข ดังนั้นหากการที่สมาชิกครอบครัวไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ เช่น ไม่พยายามก่อร่างสร้างฐานะครอบครัว ไม่ดูแลชีวิตความเป็นอยู่ซึ่งกันและกัน ไม่เป็นที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหา ก็จะทำให้ทำให้ครอบครัวไม่เกิดการพึ่งพากันได้ และอาจส่งผลกระทบต่อลูกของนายแดงด้วย

2. สถานภาพของบิดาและมารดา

จากกรณีศึกษาทั้ง 3 กรณีนั้น พบว่าสถานภาพของบิดามารดา นั้น แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือบิดามารดาอยู่ด้วยกัน และบิดามารดาแยกกันอยู่ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

- บิดามารดาอยู่ด้วยกัน อย่างเช่นครอบครัวของนายแดง ที่แม้ว่าจะอาศัยอยู่ร่วมห้องเดียวกันแต่ก็ไม่ได้มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน แต่มักจะใช้ความรุนแรงยุติและแก้ไขปัญหาเสมอ โดยแดงบอกว่าพ่อกับแม่มักจะทะเลาะและมีปากเสียงกันเสมอในทุก ๆ วัน และมักทะเลาะพาลมาถึงแดงอยู่บ่อย ๆ โดยเฉพาะเวลาที่แม่สั่งสอนแล้วแดงไม่ฟัง และไม่ทำตาม แแดงกล่าวว่าพ่อกับแม่ทะเลาะกันเรื่องค่าใช้จ่ายภายในบ้าน เนื่องจากพ่อมักจะเอาเงินไปซื้อเหล้ากิน ส่วนเงินที่แม่หามาได้ก็ต้องเอาไปใช้จ่ายภายในบ้านและเลี้ยงดูลูกอีก 2 คน ทำให้เกิดความเครียดภายในครอบครัว จึงเป็นสาเหตุให้พ่อและแม่มีปากเสียงและทะเลาะกันบ่อย ๆ

- บิดามารดาแยกกันอยู่ ซึ่งในบางครอบครัวที่พ่อแม่แยกทางกัน ส่วนใหญ่แล้วนั้นจะไปมีครอบครัวกันใหม่ ปัจจุบันแม่เลี้ยงเดียว หรือพ่อเลี้ยงเดียวจึงพบเห็นได้ทั่วไป แต่ตามธรรมชาติคือบทบาทของพ่อและแม่ต่างกัน ดังนั้นธรรมชาติของเด็กก็ต้องการแบบอย่างที่แตกต่างกันทั้ง 2 เพศ

ซึ่งก็เหมือนกับกรณีของบอยและแมนที่พ่อแม่แยกทางกัน ในกรณีของบอยนั้นแม่แยกทางกับพ่อตั้งแต่บอยยังเล็ก และแม่ได้แต่งงานใหม่ทำให้บอยมีพ่อเลี้ยง และการที่บอยต้องมีพ่อเลี้ยงซึ่งไม่ใช่พ่อแท้ ๆ ของตนนั้นจึงทำให้เกิดปัญหาในความสัมพันธ์ อีกทั้งพ่อเลี้ยงยังทุบตีทำร้ายร่างกายทั้งแม่และบอยด้วย ยิ่งทำให้ความสัมพันธ์ถึงขั้นสุดขีด ในที่สุดครอบครัวจึงต้องแตกร้างอีกครั้ง และในส่วนของการที่นายแมนนั้นที่แม่แยกทางกับพ่อไปตั้งแต่ยังเด็กเช่นกัน โดยที่แม่ของนายแมนไปมีครอบครัวใหม่และปล่อยให้แมนอยู่กับพ่อและปู่ย่า ซึ่งพ่อกับยายมักมีปากเสียงและทะเลาะกันเสมอเช่นเดียวกับครอบครัวบอย และสุดท้ายมักจะมาจบลงที่พ่อทำร้ายร่างกายแมนทุกครั้งเพื่อระบายอารมณ์ ตรงจุดนี้จะเห็นได้ว่าแม้ว่าบ้านของแมนจะไม่มีแม่เลี้ยงเหมือนที่บ้านบอยมีพ่อเลี้ยง แต่ก็ยังเป็นปัญหาได้เช่นกัน เนื่องจากทั้งสองครอบครัวนี้พ่อกับแม่แยกทางกันแต่ไม่ได้ช่วยกันดูแลลูก ซึ่งมีเพียงฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดดูแลเท่านั้น ทำให้เด็กขาดความรักการเอาใจใส่และการปลูกฝังสิ่งที่ดี ดังนั้นเด็กและเยาวชนเหล่านี้จึงมักจะออกไปหาสิ่งเหล่านั้นนอกบ้าน

ดังนั้นประเด็นสำคัญที่จะไม่ให้เด็กกระทำผิดอยู่ที่การดูแลเอาใจใส่ของพ่อแม่ เพราะต่อให้พ่อแม่ไม่ได้แยกทางกัน ถ้าพ่อแม่ไม่คอยดูแลเอาใจใส่ลูก ไม่เคยเอาใจใส่พัฒนาการของลูก ทั้งร่างกายและความคิด ต่อให้อยู่ในบ้านเดียวกันก็ยังเป็นต้นเหตุให้เด็กมีปัญหาได้ ลูกติดยาเสพติดเพราะคบเพื่อนผิด ๆ พ่อแม่ไม่คอยดู ก็สร้างปัญหาให้สังคมได้

3. การกระทำผิด

ในการศึกษาถึงกรณีศึกษาทั้ง 3 กรณีนั้นพบว่าทั้ง 3 กรณีล้วนแต่เคยกระทำผิดมากกว่า 1 ครั้ง กล่าวคือ ทุกคนเป็นเด็กกระทำผิดซ้ำ โดยบอยเคยกระทำผิดมาก่อนหน้านี้ 1 ครั้ง ส่วนแดงและแมน เคยกระทำผิดมาก่อนหน้านี้แล้ว 2 ครั้งด้วยกัน ซึ่งในการกระทำผิดครั้งแรกของทั้ง 3 กรณีศึกษานั้นจะกระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และไม่ได้ตั้งใจ เช่นนายบอยที่กระทำผิดครั้งแรกถูกจับในคดีลักทรัพย์ แต่บอยกล่าวว่าเพื่อนเป็นคนไปลักขโมยมาตนไม่ได้ร่วมกระทำด้วย เพียงแต่มาอยู่ห้องพักเพื่อนจึงถูกจับกุมไปด้วย ส่วนในกรณีศึกษาของนายแดงและนายแมนนั้นต่างกระทำผิดครั้งแรกในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งคู่ และพบว่ามีเพียงนายบอยคนเดียวที่เคยมีประสบการณ์ในคดีเกี่ยวกับทรัพย์มาก่อน

ถึงแม้ว่าเด็กและเยาวชนบางคนจะไม่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมาก่อน แต่การที่เป็นเด็กกระทำผิดซ้ำจึงทำให้อ่านกระบวนการยุติธรรมมาก่อน และการที่ได้เข้ามาอยู่ในศูนย์แรกรับฯ นั้นทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้สามารถเรียนรู้ถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ เช่น ในกรณีของนายแมน ที่ไม่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน แต่เมื่อนายแมนเข้ามาอยู่ที่บ้านเมตตา นายแมนเล่าว่าตนได้เรียนรู้วิธีการกระทำผิดในรูปแบบต่าง ๆ จากการเล่าสู่กันฟังของเพื่อนในสถานพินิจ จึงทำให้นายแมนเกิดแรงจูงใจในการกระทำความผิด และจึงถูกจับอีกครั้งในข้อหา ปล้น

4. ปัจจัยภายนอก

- ในด้านของการคบหาสมาคมกับเพื่อน พบว่ากรณีศึกษาทั้ง 3 กรณีนี้มีการคบค้าสมาคมกับเพื่อนในละแวกบ้านที่อยู่ในชุมชนเดียวกันหรือใกล้เคียง และมักพากันไปเที่ยวเตร่ตามสถานที่ต่าง ๆ และที่สังเกตได้จากผลการสัมภาษณ์นั้นพบว่า เด็กและเยาวชนเหล่านี้จะมีความรักและศรัทธาเพื่อนมาก เหมือนเพื่อนคือคนที่สำคัญที่สุดในชีวิตพวกเขา และพวกเขาจะเรียนรู้และลอกเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ จากเพื่อน ซึ่งสังเกตได้จากนายแมน ที่แขนขวาของแมนจะสักชื่อจริงของเพื่อนสนิทที่เป็นคู่กรณีที่ร่วมกันกระทำความผิดไว้ตัวอักษรขนาดใหญ่เต็มแขน โดยแมนบอกว่า ที่แขนของเพื่อนเขาก็มีชื่อของเขาสักไว้เช่นกัน และในกรณีของนายแดงที่ยอมรับว่าตนนั้นติดเพื่อนมาก เชื่อเพื่อนมากกว่าเชื่อแม่ และที่ตนมีนิสัยเกเรไม่เรียนหนังสือ ยกพวกตีกันก็เพราะเพื่อน โดยนายแดงเล่าว่าตนเริ่มมีนิสัยติดเพื่อนและเริ่มเกเรโดดเรียนตั้งแต่สมัยเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 และเมื่อเข้ามัธยมก็ตั้งตั้งแก๊งกับเพื่อนที่โรงเรียนไปยกพวกตีกับโรงเรียนอื่น ๆ จนโดนเชิญออกจากโรงเรียน และเมื่อออกจากโรงเรียนแล้วนายบอยก็มาคบค้าสมาคมกับเพื่อนในชุมชนและรวมกลุ่มกันกระทำความผิดดังกล่าว

- ในด้านสิ่งแวดล้อมนั้น เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกรูปแบบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิด กล่าวคือครอบครัวที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในสลัม หรืออยู่ในชุมชนแออัด มีประชากรหนาแน่น แออัดกระจายทั่วไปทุกเขตการปกครอง การสร้างที่อยู่อาศัยในพื้นที่แคบ ๆ และไม่เป็นระเบียบทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่นในชุมชนที่มีการระบาดของยาเสพติด มีทั้งผู้ขายและผู้ซื้อ ทำให้ง่ายต่อการใช้ ส่งผลให้เด็กและเยาวชนในระแวกชุมชนนั้น ๆ อาจต้องเข้ามาข้องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ และการที่เป็นแหล่งชุมชนแออัดทำให้ผู้อยู่อาศัยรู้สึกอึดอัดไม่โปร่งสบายส่งผลให้คนเกิดความเครียดและมีปัญหากับสุขภาพจิต การละเลาะเบาะแว้งกันย่อมเกิดขึ้น ทำให้ทั้งสภาพแวดล้อมและสภาพภายในครอบครัวมีแต่สิ่งแย่ ๆ เช่นในกรณีศึกษาของนายแดงนั้น นายแดงกล่าวว่า ในชุมชนของตนนั้นมีการซื้อขายยาเสพติดกันอยู่เยอะ และตัวนายแดงเองก็เป็นเหยื่อของยาเสพติดด้วยเช่นกัน ส่วนกรณีศึกษาของนายแมนนั้น สถานที่ที่นายแมนจะไปรวมตัวกันกับ

เพื่อน ๆ คือบริเวณสถานีรถไฟหัวลำโพง ซึ่งเป็นอีกแหล่งหนึ่งที่มักมีเด็กใช้ยาเสพติดมาอยู่เป็นจำนวนมาก

- ในด้านฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เนื่องจากกรณีศึกษาทั้ง 3 กรณีนั้น จะพบว่าทุกคนมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ดี มีครอบครัวที่มีฐานะไม่ดีเป็นทุนเดิมอยู่แล้วประกอบกับตนนั้นต้องการเงินทองทรัพย์สินไปกินใช้เที่ยวเล่น และนำไปซื้อยาเสพติด เช่นในกรณีของนายแมน ที่ภายหลังจากได้ปล้นเอาทรัพย์สินมาแล้วก็นำไปซื้อยาเสพติดมาเสพจนหมด

- ในด้านของอิทธิพลสื่อและสถานศึกษานั้น จากการสัมภาษณ์พบว่าไม่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของทั้ง 3 กรณีศึกษา เนื่องจากอิทธิพลหลัก ๆ แล้วล้วนแต่มาจากการคบหาสมาคมกับเพื่อน และปัญหาทางครอบครัวเป็นหลัก

กล่าวโดยสรุปแล้วจากการสัมภาษณ์กรณีศึกษาทั้ง 3 กรณีนั้น จะเห็นว่า 3 กรณีมีส่วนที่คล้ายกันอยู่มาก ไม่ว่าจะเป็นสภาพปัญหาทางครอบครัวที่มีครอบครัวที่ไม่อบอุ่น มีครอบครัวที่แตกแยก หรือไม่ว่าจะเป็นปัญหาการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัวอันเป็นสาเหตุให้ทุกคนต้องออกจากบ้านมาอยู่ร่วมกับเพื่อนและแฟน นอกจากนั้นในด้านของการคบหาสมาคมกับเพื่อน และลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัยก็ล้วนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กทั้งสิ้น แต่สิ่งหนึ่งที่ค้นพบจากการสัมภาษณ์นั้นคือปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ที่ทุกกรณีจะมีสภาพเช่นนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าจะนำมาทำการศึกษาต่อไปในอนาคต

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขฟื้นฟู เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

จากการศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด โดยใช้คำถามปลายเปิดในแบบสอบถาม มีผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 75 คน จาก 109 คน รวมถึงข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนอีก จำนวน 3 คน ซึ่งสามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ได้ดังนี้

1. ด้านตัวเด็กและเยาวชน ตัวเด็กและเยาวชนนั้นจะต้องรู้สึกสำนึกและยอมรับความผิดที่ตนกระทำ และปลูกจิตสำนึกใหม่ที่ดี ฝึกระเบียบวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สร้างแรงจูงใจให้กับตนเองเพื่อให้เกิดกำลังใจในการดำเนินชีวิต ไม่นึกถึงเรื่องในอดีตที่ผ่านมา ไม่สร้างความเครียดให้กับตนเอง คบเพื่อนที่ดี และเชื่อฟังบิดามารดา

2. ด้านครอบครัว ครอบครัวของเด็กและเยาวชนนั้นจะต้องเอาใจใส่ดูแลเด็กและเยาวชนให้มากขึ้น ด้วยการให้เวลา ให้ความรัก ให้คำปรึกษา ให้โอกาสในการกลับตัวเป็นคนดี เข้าใจในการกระทำผิดและสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน รวมถึงไม่ควรกดดันหรือใช้ความรุนแรงกับเด็กและเยาวชน ให้กำลังใจในการดำเนินชีวิตใหม่ ควบคุมดูแลและไม่ปล่อยให้เด็กและเยาวชนคบหาสมาคมเพื่อนที่ไม่ดีและเพื่อนที่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ควรส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ทั้งต่อสังคมและตนเอง เช่น เล่นดนตรี เล่นกีฬา เป็นต้น รวมถึงการส่งเสริมความผูกพันในสถาบันครอบครัว โดยเฉพาะการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งนับเป็นปัจจัยสำคัญอันส่งผลต่อพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

3. ด้านชุมชน ในชุมชนที่มีความแออัด หรือสลัม ควรจะมีการจัดระเบียบชุมชนใหม่ด้วยการสร้างเครือข่ายในชุมชน ให้ทุกคนเกิดการดูแลซึ่งกันและกัน จัดปัญหา ยาเสพติดในชุมชน อันเป็นบ่อเกิดของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน และชุมชนของผู้กระทำผิดควรให้โอกาสในการกลับตัวเป็นคนดี เข้าใจในตัวผู้กระทำผิด มีกิจกรรมที่ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วม ให้สมาชิกในชุมชนดูแลกันไม่ให้เกิดปัญหา ยาเสพติดหรือการพนัน จัดให้มีสถานที่สำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เล่นดนตรี เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้มีเวทีในแสดงออก จัดให้มีการศึกษานอกระบบเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษา รวมถึงการฝึกอบรมอาชีพให้แก่เด็กและเยาวชน

4. ด้านสังคม ผู้ที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีการฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้กระทำผิด ไม่ใช้ความรุนแรงหรือการลงโทษ เนื่องจากเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ถูกใช้ความรุนแรงทางครอบครัวมาก่อนแล้ว สร้างกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนและคนในชุมชนเพื่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีกันในชุมชน รวมถึงการดูแลป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนหรือคนในชุมชน

ส่วนที่ 6 การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา และเพื่อแสวงหาแนวทางการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน โดยจะทำการศึกษาเฉพาะเด็กและเยาวชนชายที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ซึ่งอยู่ในความดูแลของศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา จำนวน 109 คน นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้มีการสัมภาษณ์อย่างละเอียดเป็นรายบุคคล จำนวน 3 ราย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาช่วยในการวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากรทั้งสิ้น 109 ราย

ซึ่งผลของการศึกษาสามารถอธิบายวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยแบ่งออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน

1.1 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน โดยครอบครัวเป็นหน่วยวางรากฐานการปกครองในระดับต่าง ๆ ครอบครัวทำหน้าที่ปฐมนิเทศที่สำคัญที่สุดคือการให้กำเนิดเด็ก ให้การเลี้ยงดูผู้เยาว์ ให้การศึกษา สร้างคนให้รู้จักระเบียบสังคม ถ่ายทอดวัฒนธรรมให้คนรุ่นหลังรับไว้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตให้เหมาะสมกับสภาพสังคมของชนกลุ่มนั้น เด็กที่เกิดและเจริญเติบโตมาจากครอบครัวแบบใด ย่อมได้รับการถ่ายทอดแนวความคิด เจตคติและพฤติกรรมต่าง ๆ ติดมาจากครอบครัวเดิมไม่มากก็น้อย และนำไปใช้ปฏิบัติในสังคมที่เขาอยู่อาศัย ซึ่งจากผลการศึกษาทางวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของกองวิจัยและพัฒนาสำนักงานและงบประมาณ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2544) พบว่าการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของเด็กซึ่งวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่ขาดความพอดีจะมีส่วนทำให้เด็กกระทำผิดได้ ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาครั้งนี้ที่พบว่าเด็กและเยาวชนเห็นด้วยว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองเลี้ยงดูโดยใช้เหตุผล มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 นอกจากนั้นยังพบว่า ระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.53 หมายความว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.2 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน โดย ปัจจุบันค่าครองชีพวันมีแต่จะทวีสูงขึ้น ค่าของเงินลดลงทำให้สินค้ามีราคาสูงขึ้น รายได้ไม่พอกับรายจ่าย บุคคลบางประเภทจำต้องดิ้นรนต่อสู้ด้วยการเป็นอาชญากรรมหาเงินโดยทางผิดกฎหมาย ถ้าสังคมมีเศรษฐกิจเสื่อมโทรม คนในสังคมมี

ความเป็นอยู่อย่างอดัดขัดสนแร้นแค้น มีคนว่างงานมากเกิดปัญหาความยากจน สัญชาติญาณในการต่อสู้เพื่อเอาตัวรอดบีบบังคับทำให้กระทำผิดกฎหมายได้

อนันต์ชัย เชื้ออนธรรม และคณะ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงภาวะเศรษฐกิจที่เป็นสาเหตุอันหนึ่งที่เป็นแรงผลักดันให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ทั้งด้านภาวะเศรษฐกิจในชุมชน และภาวะเศรษฐกิจของตัวผู้กระทำความผิดเอง เหล่านี้ย่อมเป็นสาเหตุผลักดันให้บุคคลผู้ขาดแคลนเหล่านี้หาทางที่จะอยู่รอด ด้วยการประทุษร้ายของทรัพย์สินของผู้อื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาครั้งนี้ที่พบว่าเด็กและเยาวชนเห็นด้วยในระดับปานกลางว่าการต้องรับภาระค่าใช้จ่ายภายในบ้านมีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และในด้านของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนมีภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบนั้นเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 โดยที่ในภาพรวมนั้นระดับความคิดเห็นด้านภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.53 หมายถึง เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวมีผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งแม้ว่าจะไม่ใช่ระดับที่สูงนักแต่ก็มีความสัมพันธ์กันในการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน

1.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน โดยครอบครัวที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในสลัม หรืออยู่ในชุมชนแออัดมีประชากรหนาแน่นแออัดกระจายทั่วไปทุกเขตการปกครอง การสร้างที่อยู่อาศัยในพื้นที่แคบ ๆ และไม่เป็นระเบียบ ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ

การศึกษาของกองวิจัยและพัฒนา สำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ปัญหาและประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่ มีที่พักอาศัยอยู่ในเพิงพัก ชุมชนแออัด โดยเฉพาะในบริเวณที่อยู่อาศัยที่เป็นชุมชนแออัดหรือสลัม และยังเห็นสอดคล้องกับ วรวัณ (2521) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การกระทำความผิดของเด็กในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษพบว่าเด็กที่อยู่ในย่านแออัด เสื่อมโทรมหรือผ่านสถานเรณรมย์กระทำความผิดมากกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในย่านธรรมดา ซึ่งทั้งสองผลการศึกษานั้นสอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าสภาพชุมชนที่เด็กและเยาวชนอาศัยเป็นย่านที่มีความแออัดยัดเยียดมีผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และเห็นด้วยปานกลางว่าสภาพชุมชนที่เด็กและเยาวชนอาศัยมีผู้เสพและผู้ค้ายาเสพติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 โดยที่ในภาพรวมนั้นระดับความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนที่มีผลต่อการ

กระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.37 หมายถึง เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าสภาพแวดล้อมในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.4 ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน โดยทฤษฎีการคบหาสมาคม ที่แตกต่าง (Differential Association Theory) ได้อธิบายว่า ในการพบปะสังสรรค์ในทางสังคมต่อกันของคนเรานี้จะทำให้ได้รับคุณธรรมและพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้อื่นมาปฏิบัติ การที่ผู้ใดจะเรียนรู้หรือรับเอาพฤติกรรมแบบใดมาปฏิบัติ นั้น อยู่ที่ว่าผู้นั้นเลือกรับหรือมีโอกาสรับเอาพฤติกรรมแบบใดมาได้มากกว่ากัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือผู้ที่ไม่มีโอกาสเรียนรู้อาชญากรรม ก็จะไม่มีความผิดทางอาชญากรรมเลย ซัทเธอร์แลนด์ (Sutherland) ได้อธิบายสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรมว่าเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ โดยมีปฏิกริยาตอบโต้กับผู้อื่นในกระบวนการติดต่อสัมพันธ์ ส่วนสิ่งสำคัญของการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดขึ้นภายในกลุ่มที่สนิทสนมคุ้นเคยกัน ซึ่งตรงกับการศึกษาในครั้งนี้ที่ พบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าเด็กและเยาวชนจะกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร่วมกับเพื่อนเสมอมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าเด็กและเยาวชนเรียนรู้ทักษะและวิธีการกระทำผิดจากเพื่อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าเพื่อนของเด็กและเยาวชนมักชวนทำสิ่งผิดกฎหมาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26

อนันต์ชัย เขื่อนธรรม และคณะ (ม.ม.ป.) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การกระทำผิดของเยาวชน ในประเทศไทยและแนวทางการควบคุม พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีมูลเหตุมาจากการชักจูงจากเพื่อนและความต้องการสิ่งฟุ่มเฟือย เยาวชนที่กระทำผิดส่วนมากมักมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหลายประการ เช่น คบเพื่อนไม่ดี ชอบดื่มสุรา ชอบเล่นการพนัน ชอบเที่ยวขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง ชอบแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว การดื่มสุรา ติดยาเสพติด และการเที่ยวเตร่ตามสถานเริงรมย์ การเล่นเกมการพนัน และการมีอาวุธ เป็นปัจจัยที่นำไปสู่การกระทำผิด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าเพื่อนของเด็กและเยาวชนมักชวนทำสิ่งผิดกฎหมาย มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าเด็กและเยาวชนมีเพื่อนที่ชอบดื่มสุรา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าเด็กและเยาวชนมีเพื่อนที่ชอบใช้ยาเสพติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 และเด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าเพื่อนของเด็กและเยาวชนมักชวนเที่ยวกลางคืนหรือสถานเริงรมย์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 โดยที่ในภาพรวมนี้ระดับความคิดเห็นด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.14

หมายถึง เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าการคบหาสมาคมกับเพื่อนมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.5 ปัจจัยด้านสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน โดยสื่อมวลชนนับเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระตุ้นให้เกิดการก่ออาชญากรรมของเด็กและเยาวชน เนื่องจากเป็นแหล่งสะท้อนให้เกิดความรู้สึกลด้อยตามทางด้านลบ ซึ่งหากพิจารณาถึงผลกระทบของสื่อมวลชนก็พบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นมีทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะผลกระทบด้านการโน้มน้าวใจ

วรวัทย์ ชอบธรรม (2521) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การกระทำผิดของเด็ก ในกรุงเทพมหานครพบว่า สื่อสารมวลชน ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ ที่เกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมและกามารมณ์ มีอิทธิพลให้เด็กเลียนแบบอย่างได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่าเด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าอิทธิพลของสื่อมวลชนมีผลต่อพฤติกรรม การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 โดยที่ในภาพรวมนั้นระดับความคิดเห็นด้านความคิดเห็นที่มีต่อสื่อมวลชนที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.76 หมายถึง เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าสื่อมวลชนมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.6 ปัจจัยทางจิตวิทยา มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน โดยปัจจัยทางจิตวิทยา ประกอบไปด้วย การเรียนรู้ ค่านิยม และทัศนคติ ซึ่งตามความหมายทางจิตวิทยา การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลอย่างค่อนข้างถาวรอันเป็นผลมาจากการฝึกฝนหรือการมีประสบการณ์ พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงที่ไม่จัดว่าเกิดจากการเรียนรู้ได้แก่ พฤติกรรมที่เป็นการเปลี่ยนแปลงชั่วคราว และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เนื่องมาจากภาวะ

ตามทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ (Psychology of Learning) กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากการ เรียนรู้จะต้องมีลักษณะสำคัญ คือพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจะต้องเกิดจากการฝึกฝน หรือเคยมีประสบการณ์นั้น ๆ มาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่าเด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าเคยมีประสบการณ์ในการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมาก่อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 และเด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าเรียนรู้เทคนิคและวิธีการกระทำผิดจากคนใกล้ชิดมีผลต่อการกระทำผิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 โดยที่ในภาพรวมนี้ระดับความคิดเห็นด้านการเรียนรู้ที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ

2.63 หมายถึง เด็กและเยาวชนเห็นด้วยปานกลางว่าการเรียนรู้มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

กล่าวโดยสรุปแล้วนั้น จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนมีการศึกษาน้อย ไม่มีงานทำ ส่งผลให้ไม่มีรายได้ ครอบครัวมีรายได้ต่ำ จึงเป็นเหตุให้เด็กและเยาวชนต้องดิ้นรนด้วยตนเอง ประกอบกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว สื่อ การเรียนรู้ ค่านิยม ทศนคติ และตัวเด็กและเยาวชน มีแนวโน้มที่จะถูกชักจูงได้ง่าย จึงทำให้เด็กและเยาวชนใช้วิธีการต่าง ๆ ในการหาทรัพย์สินที่จะทำให้ตนเองมีชีวิตอยู่รอดได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพัฒนา เผือกอำ (2541) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุขณะกระทำความผิดเกินกว่า 14 ปี ไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อน และการศึกษาของวิศรา ศิริสุทธิเดชา (2546) ที่พบว่า ผู้ต้องขังในคดีลักทรัพย์ จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา และกระทำผิดเป็นครั้งแรก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของสมานมิตร วิทยอภิบาลกุล (2523) ที่พบว่าเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา และกระทำผิดครั้งแรกทั้งนี้มีการศึกษาของอนันต์ชัย เชื้อนธรรม และคณะ (ม.ป.ป) ที่พบว่าเยาวชนที่กระทำผิดมีรายได้เล็กน้อยหรือไม่มีรายได้ มีการศึกษาต่ำ ไม่มีอาชีพ และมาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำที่สอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้

การวิเคราะห์การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามลักษณะของการกระทำผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจมีสาเหตุจากลักษณะของการกระทำผิดส่งผลให้เกิดค่านิยม และการเรียนรู้ ทำให้เด็กและเยาวชนพร้อมที่เลียนแบบและกระทำตามได้

การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเป็นเพราะครอบครัวไม่ขาดความอบอุ่น และวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนที่ขาดความพอดีอาจมีส่วนทำให้เด็กกระทำผิดได้

การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เนื่องจากในชุมชนที่แออัด อาจเป็นแหล่งมั่วสุมทางด้านมิชฉาชีพต่าง ๆ ซึ่งเยาวชนได้พบเห็นอยู่ประจำ และเอาอย่างการกระทำที่ไม่ดีเหล่านั้นได้

การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามการคบเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เพราะว่าเพื่อนถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเด็กและเยาวชนซึ่ง

ใกล้ชิดและคลุกคลีกันมากที่สุด ถ้าคบเพื่อนไม่ดีอาจชักจูงให้ทำในสิ่งไม่ดี แต่ถ้าคบเพื่อนดีก็จะชักนำให้ทำในสิ่งที่ดี

การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีสาเหตุจากเด็กและเยาวชนยังอ่อนด้อยสติปัญญาและเหตุผล ไม่สามารถแยกแยะสิ่งถูกผิดได้ และเด็กส่วนใหญ่ใช้เวลาหลายชั่วโมงกับการอยู่หน้าจอโทรทัศน์ ซึ่งย่อมได้รับอิทธิพลและเลียนแบบอย่างได้

การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนรู้พฤติกรรมและการกระทำผิดจะเกิดขึ้นภายในกลุ่มที่สนิทสนมคุ้นเคยใกล้ชิดกัน

การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามบุคลิกภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจจะมาจากการสังเกตที่ว่าบุคลิกภาพเป็นสภาวะแห่งอารมณ์และจิตใจที่แตกต่างกัน เช่น เด็กบางคนอารมณ์รุนแรง ขี้โมโห มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดได้ง่ายกว่าเด็กที่ร่าเริง อารมณ์ดี

และการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามค่านิยม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เนื่องมาจากค่านิยมของเด็กและเยาวชนอาจเป็นผลของการคบเพื่อน ซึ่งกรณีที่คบเพื่อนดีมักจะมีค่านิยมที่ถูกต้อง แต่ถ้าคบเพื่อนไม่ดีก็มักจะชักจูงให้ทำในสิ่งที่ไม่ดีด้วย

ทั้งนี้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การคบเพื่อน บุคลิกภาพ และค่านิยมที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันนั้นสอดคล้องกับการศึกษาของเอมอร สุขเจริญ (2549) ที่พบว่า ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ ค่านิยม และบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการกระทำผิดในคดีลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับการศึกษาของวรวัธย์ ชอบธรรม (2521) ที่พบว่า สภาพแวดล้อมในชุมชนที่แออัด มีสถานเริงรมย์มีส่วนส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดได้ง่าย และสื่อมวลชนที่เกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมมีอิทธิพลให้เด็กเลียนแบบอย่างได้ง่าย

2. แนวทางการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน

ในส่วนขอเสนอแนะแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน มี 4 ส่วนที่ต้องร่วมมือกันเพื่อที่จะให้เกิดประสิทธิผลในการแก้ไขสูงสุด นั่นก็คือ ตัวผู้กระทำผิดเอง ซึ่งจะต้องยอมรับความผิดที่ตนเอง พร้อมทั้งจะกลับตัวเป็นคนดี เชื่อฟังพ่อแม่ ครอบครัว จะต้องเอาใจใส่ ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา ส่งเสริมให้กิจกรรมที่มีประโยชน์ เช่น ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เล่นดนตรี เป็นต้น ชุมชน ให้โอกาสในการกลับตัวเป็นคนดี จัดกิจกรรมที่ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วม จัดสถานที่ให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เด็กได้มีเวทีในการแสดงออก จัดการศึกษา และการอบรมอาชีพ และสังคมรวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จัดให้มีการฟื้นฟูสภาพจิตใจ มีมาตรการที่ไม่ใช้ความรุนแรงและการลงโทษ จัดกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อผู้กระทำผิดและคนในชุมชน สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประภาศน์ อวยชัย (2516, อ้างถึงใน สุทินี รัตนวราห, 2528) ที่พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ได้แก่ ตัวผู้กระทำผิดเอง ครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของสังคม และสภาพแวดล้อม ทั้งนี้ทั้ง 4 ส่วนดังกล่าวนี้จะต้องดำเนินไปพร้อม ๆ กัน และดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการป้องกันสังคม และเป็นการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ชื่อแฟ้ม: 12บทที่ 4
ไดเรกทอรี: G:\2พัฒนัซดา
แม่แบบ: C:\Documents and Settings\admin\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dot
ชื่อเรื่อง: บทที่ 4
เรื่อง:
ผู้เขียน: a
คำสำคัญ:
ข้อคิดเห็น:
วันที่สร้าง: 23/03/52 ๒๓/๐๓/๕๒ ๑๒:๓๐ น.
เปลี่ยนหมายเลข: 137
บันทึกล่าสุดเมื่อ: 31/05/52 ๓๑/๐๕/๕๒ ๑๑:๑๕ น.
บันทึกล่าสุดโดย: vip
เวลาในการแก้ไขทั้งหมด: 709 นาที
พิมพ์ครั้งสุดท้ายเมื่อ: 23/06/52 ๒๓/๐๖/๕๒ ๑๐:๔๘ น.
เป็นงานพิมพ์ที่เสร็จสิ้นขึ้นสุดท้าย
จำนวนหน้า: 75
จำนวนคำ: 15,257 (ประมาณ)
จำนวนอักขระ: 86,965 (ประมาณ)